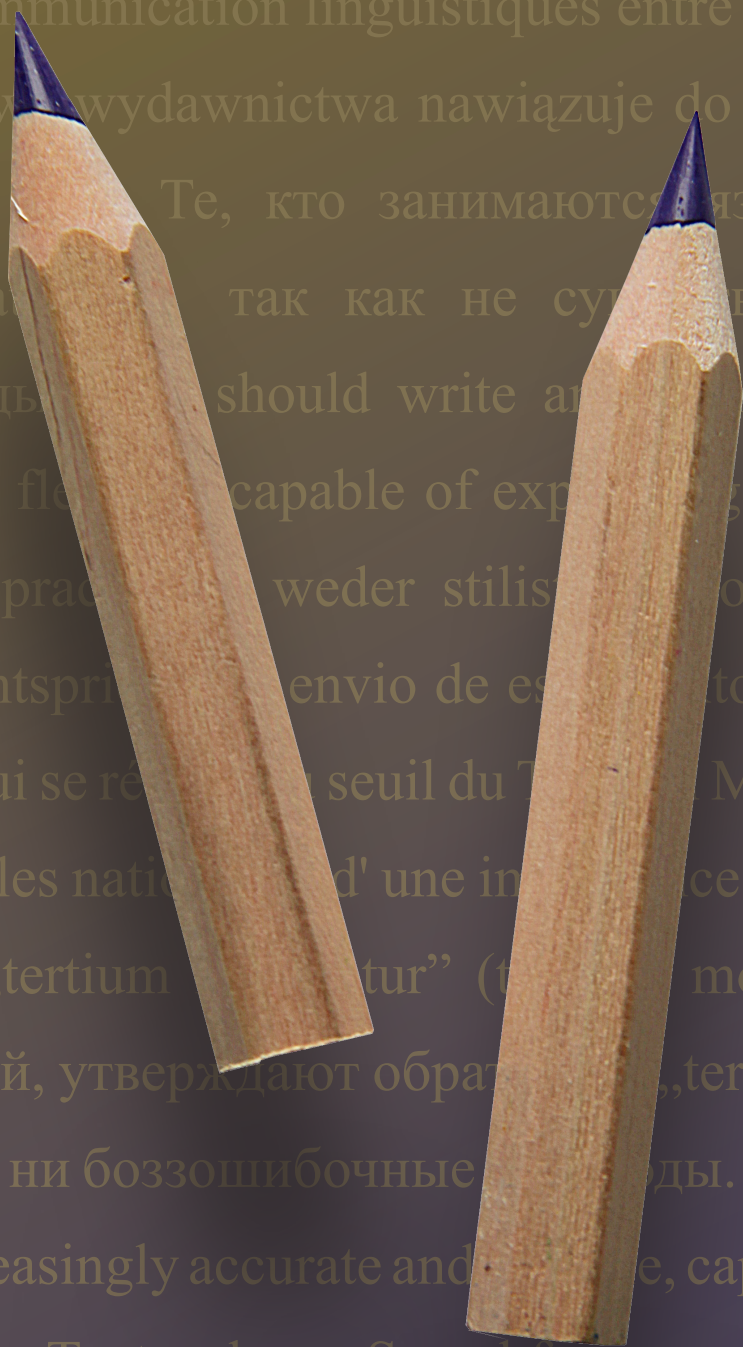

 Kraków

2-4.12.2020

Worldwide

On-line

**Język
w przestrzeni**

**semiotyki
społecznej**

Język trzeciego
tysiąclecia XI

**Language
in the Social**

Semiotic

Language in the
Third Millennium

Eleven

Książka abstraktów Book of Abstracts

tertium

www.tertium.edu.pl

Name of presenter	Title and abstract in English	Tytuł i streszczenie po polsku
Plenary Lectures		
<p>I Michał Krzyżanowski, Uppsala, Sweden</p>	<p>Discursive Shifts and Multilevel Critique of Discourse: Responding to the Language of Right-Wing Populism with New Concepts in Critical Discourse Studies</p> <p>As part of an ongoing reflection on theoretical and analytical concepts in Critical Discourse Analysis (CDS; see Krzyżanowski 2016; Krzyżanowski & Forchtner 2016) and their role in exploring language in contemporary society, my plenary lecture will depart from highlighting the notion of ‘critique’ as proposed in, in particular, the CDS’ Discourse-Historical tradition (Krzyżanowski 2010, Wodak & Krzyżanowski 2008). I will argue that, in the context of growing global salience of such processes and ideologies as right-wing populism – and of the related, accelerating complexity and dynamism of national and transnational political discourses – there exists a need to rethink how critique is conceived of and operationalised in CDS studies of public and political language. I will specifically propose to view critique as not only aligned with the discursive linearity of discourse and of critical-analytic research process more widely (Wodak 2001) but also attempt to relate it to the multilevel and complex character of contemporary public discourse as the object of discourse research. While doing the latter, I will especially highlight the notion of <i>discursive shifts</i> (Krzyżanowski 2018a, 2020a) which allows relating micro- and mezzo-level discourse dynamics to the wider facets of macro-level, transnational <i>discursive change</i> (Fairclough 1992). Specifically, the notion enables capturing how the dynamics of micro- and mezzo-level discourses points to their ongoing – and by now often uncontested – adjustment to the populist ways of acting and interacting in the field of politics and beyond. I will hence argue that undertaking multi-level as well as not only linear/discursive but also, or perhaps predominantly, recursive/retroactive critique along various stages/steps inherent in discursive shifts allows uncovering their often concealed and strategically de-identified trajectory (Krzyżanowski 2018 a,b; 2019; 2020a). It enables discourse analysts to deconstruct the ways in which discursive shifts strategically facilitate <i>normalisation of right-wing populism</i> (Krzyżanowski 2020b) via its by now widespread discourse and politics of exclusion.</p> <p>References</p> <p>Krzyżanowski, M. (2010). <i>The Discursive Construction of European Identities</i>. Frankfurt am Main: Peter Lang.</p> <p>Krzyżanowski, M. (2016). Recontextualizations of Neoliberalism and the Increasingly Conceptual Nature of Discourse. <i>Discourse & Society</i> 27(3).</p> <p>Krzyżanowski, M. (2018a). Discursive Shifts in Ethno-Nationalist Politics: On Politicisation and Mediatization of the ‘Refugee Crisis’ in Poland. <i>Journal of Immigrant & Refugee Studies</i> 16 (1-2).</p> <p>Krzyżanowski, M. (2018b). ‘We Are a Small Country that Has Done Enormously Lot’: The ‘Refugee Crisis’ & the Hybrid Discourse of Politicising Immigration in Sweden. <i>Journal of Immigrant & Refugee Studies</i> 16 (1-2).</p> <p>Krzyżanowski, M. (2019). ‘Brexit’ and the Imaginary of ‘Crisis’: A Discourse-Conceptual Analysis of European News Media. <i>Critical Discourse Studies</i> 16(2).</p> <p>Krzyżanowski, M. (2020a). Discursive Shifts and the Normalisation of Racism: Imaginaries of Immigration, Moral Panics and the Discourse of Contemporary Right-Wing Populism. <i>Social Semiotics</i> 30:4.</p> <p>Krzyżanowski, M. (2020b). Normalization and the Discursive Construction of ‘New’ Norms and ‘New’ Normality: Discourse in/and the Paradoxes of Populism and Neoliberalism. <i>Social Semiotics</i> 30:4.</p> <p>Krzyżanowski, M. & R. Wodak. (2009). <i>The Politics of Exclusion: Debating Migration in Austria</i>. New Brunswick, NJ: Transaction Publishers.</p> <p>Krzyżanowski, M. & P. Ledin. (2017). Uncivility on the Web: Populism in/and the Borderline Discourses of Exclusion. <i>Journal of Language & Politics</i> 16(4).</p> <p>Krzyżanowski, M. & B. Forchtner (eds.). 2016. <i>Theoretical and Conceptual Challenges in Critical</i></p>	<p>Zmiany w dyskursie (discursive shifts), a wielopoziomowa krytyka dyskursu: reagowanie na język prawicowego populizmu poprzez tworzenie nowych pojęć w Krytycznej analizie dyskursu (CDS)</p> <p>Będąc częścią toczącej się refleksji nad teoretycznymi i analitycznymi pojęciami w Krytycznej analizie dyskursu (CDS; Krzyżanowski 2016; Krzyżanowski & Forchtner 2016) i ich roli w badaniu języka we współczesnym społeczeństwie, mój wykład plenarny nie podchodzi do pojęcia krytyki w sposób przyjęty w tradycji historycznej analizy dyskursu CDS. (Krzyżanowski 2010, Wodak & Krzyżanowski 2008). Planuję udowodnić, że w kontekście rosnącego globalnego zainteresowania takimi procesami i ideologiami jak prawicowy populizm i powiązanego z tym zwiększającego się stopnia skomplikowania i dynamizmu narodowych i ponadnarodowych dyskursów politycznych, jest potrzeba zastanowienia się nad tym, jak krytykę widzi się i analizuje w badaniach CDA nad językiem publicznym i politycznym. W szczególności proponuję, aby postrzegać krytykę nie tylko jak dostosowaną do linearnej natury dyskursu jak i szerzej krytycznego procesu analizy, ale także postaram się powiązać ją z wielopoziomym i skomplikowanym charakterem współczesnego dyskursu publicznego jako obiektu badań. Jednocześnie zwrócę uwagę na pojęcie "discursive shifts" (zmiany w dyskursie) (Krzyżanowski 2018a, 2020a), które pozwala powiązać dynamikę dyskursu na poziomie micro i mezzo z szerszymi aspektami ponadnarodowej "discursive change" (przemiany dyskursu) na poziomie makro (Fairclough 1992). Pojęcie to pozwala na zrozumienie, w jaki sposób dynamika dyskursu na poziomie micro i mezzo wskazuje na ich ciągle i do tej pory często niekwestionowane przystosowanie się do populistycznych sposobów działania i interakcji w dziedzinie polityki i poza nią. Dlatego planuję udowodnić, że podejmowanie krytyki wielopoziomowej, jak również nie tylko linearnej/ dyskursywnej, ale także, być może przeważnie, rekursywnej/retroaktywnej, na różnorodnych etapach właściwych dla zmian w dyskursie pozwala odkryć ich często ukrytą i intencjonalnie odpodmiotowioną trajektorię (Krzyżanowski 2018 a,b; 2019; 2020a). Umożliwia to dekonstruowanie sposobów, dzięki którym zmiany w dyskursie stanowią strategię ułatwiającą normalizację populizmu prawicowego (Krzyżanowski 2020b) poprzez upowszechnienie jego obecnego dyskursu i polityki wykluczenia.</p> <p>Bibliografia</p> <p>Krzyżanowski, M. (2010). <i>The Discursive Construction of European Identities</i>. Frankfurt am Main: Peter Lang.</p> <p>Krzyżanowski, M. (2016). Recontextualizations of Neoliberalism and the Increasingly Conceptual Nature of Discourse. <i>Discourse & Society</i> 27(3).</p> <p>Krzyżanowski, M. (2018a). Discursive Shifts in Ethno-Nationalist Politics: On Politicisation and Mediatization of the ‘Refugee Crisis’ in Poland. <i>Journal of Immigrant & Refugee Studies</i> 16 (1-2).</p> <p>Krzyżanowski, M. (2018b). ‘We Are a Small Country that Has Done Enormously Lot’: The ‘Refugee Crisis’ & the Hybrid Discourse of Politicising Immigration in Sweden. <i>Journal of Immigrant & Refugee Studies</i> 16 (1-2).</p> <p>Krzyżanowski, M. (2019). ‘Brexit’ and the Imaginary of ‘Crisis’: A Discourse-Conceptual Analysis of European News Media. <i>Critical Discourse Studies</i> 16(2).</p> <p>Krzyżanowski, M. (2020a). Discursive Shifts and the Normalisation of Racism: Imaginaries of Immigration, Moral Panics and the Discourse of Contemporary Right-Wing Populism. <i>Social Semiotics</i> 30:4.</p> <p>Krzyżanowski, M. (2020b). Normalization and the Discursive Construction of ‘New’ Norms and ‘New’ Normality: Discourse in/and the Paradoxes of Populism and Neoliberalism. <i>Social Semiotics</i> 30:4.</p> <p>Krzyżanowski, M. & R. Wodak. (2009). <i>The Politics of Exclusion: Debating Migration in Austria</i>. New Brunswick, NJ: Transaction Publishers.</p> <p>Krzyżanowski, M. & P. Ledin. (2017). Uncivility on the Web: Populism in/and the Borderline Discourses of Exclusion. <i>Journal of Language & Politics</i> 16(4).</p> <p>Krzyżanowski, M. & B. Forchtner (eds.). 2016. <i>Theoretical and Conceptual Challenges in Critical Discourse Studies</i>. (Special Issue <i>Discourse & Society</i> 27:3). London: Sage.</p> <p>Wodak, R. 2001. The Discourse-Historical Approach. In: Wodak, R & M. Meyer (eds.) <i>Methods of Critical Discourse Analysis</i>. London: Sage, 63-95.</p>

	<p><i>Discourse Studies</i>. (Special Issue <i>Discourse & Society</i> 27:3). London: Sage.</p> <p>Wodak, R. 2001. The Discourse-Historical Approach. In: Wodak, R & M. Meyer (eds.) <i>Methods of Critical Discourse Analysis</i>. London: Sage, 63-95.</p> <p>Wodak, R. & M. Krzyżanowski (eds.) 2008. <i>Qualitative Discourse Analysis in the Social Sciences</i>. Basingstoke: Palgrave Macmillan.</p> <p>Wodak, R. & M. Krzyżanowski. (eds.). (2017). <i>Right-Wing Populism in Europe & USA: Contesting Politics & Discourse beyond 'Orbanism' and 'Trumpism'</i>. (Special issue of Journal of Language & Politics 16:4). Amsterdam: John Benjamins.</p>	<p>Wodak, R. & M. Krzyżanowski (eds.) 2008. <i>Qualitative Discourse Analysis in the Social Sciences</i>. Basingstoke: Palgrave Macmillan.</p> <p>Wodak, R. & M. Krzyżanowski. (eds.). (2017). <i>Right-Wing Populism in Europe & USA: Contesting Politics & Discourse beyond 'Orbanism' and 'Trumpism'</i>. (Special issue of Journal of Language & Politics 16:4). Amsterdam: John Benjamins.</p>
<p>2 Zoltan Kovecses, Budapest, Hungary</p>	<p>Some issues in extended Conceptual Metaphor Theory</p> <p>In the talk, I briefly discuss five issues that “standard” conceptual metaphor theory (CMT) needs to take into account. The five issues below arise naturally from empirical evidence or theoretical considerations:</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) Is it the case that only abstract domains are understood figuratively? Or can concrete ones also be understood figuratively? (2) Do conceptual metaphors emerge directly or indirectly from experience? (3) What are the conceptual structures that participate in conceptual metaphors? (domains, frames, image schemas, or mental spaces?) (4) Are conceptual metaphors really only “conceptual” or are they “contextual” as well? (5) Can we have a theory of conceptual metaphors that is both “offline” and “online”? <p>I propose that if we want to turn standard CMT into a more comprehensive theory, i.e., one that can explain more facets of the metaphorization process than it presently can, we need to provide clear and empirically testable answers to these questions. The talk is based on my new book <i>Extended Conceptual Metaphor Theory</i> (2020, CUP).</p>	<p>Wybrane zagadnienia związane z teorią rozwiniętej metafory konceptualnej</p> <p>W swoim referacie krótko omawiam pięć problemów, którym “standardowa” teoria metafor konceptualnych (CMT) musi stawić czoła. Poniższe zapytania w naturalny sposób wynikają z dowodów empirycznych bądź rozważań teoretycznych:</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) Czy jedynie abstrakcyjne domeny są rozumiane figuratywnie, czy te konkretne też mogą być rozumiane w ten sposób? (2) Czy metafory konceptualne wynikają bezpośrednio czy pośrednio z doświadczenia? (3) Jakie struktury konceptualne uczestniczą w tworzeniu metafor pojęciowych? (domeny, ramy, schematy wyobrażeniowe, przestrzenie mentalne?) (4) Czy metafory pojęciowe są tylko “konceptualne” czy również “kontekstowe”? (5) Czy teoria metafor konceptualnych, która ma charakter zarówno “offline” jak i “online”, ma prawo bytu? <p>W moim referacie sugeruję, że w celu przekształcenia standardowej teorii CMT w teorię bardziej wszechstronną, czyli taką, która jest w stanie wyjaśnić więcej aspektów procesu metaforyzacji niż jest to możliwe obecnie, musimy znaleźć klarowne i możliwe do przetestowania odpowiedzi na powyższe pytania. Referat opiera się na mojej nowej książce zatytułowanej <i>Extended Conceptual Metaphor Theory</i> (2020, CUP).</p>
<p>3 Konrad Dominas, Poznań, Poland</p>	<p>In the algorithm network – a human and a computer program in the Internet space</p> <p>The aim of the speech will be presenting the function and meaning of the algorithm – one of the most important mechanisms of new media, culture and society. The starting point will be fitting this concept into a broad, interdisciplinary context, which after Jan Krefte can be described as a social engineering assembly consisting of: an algorithm (in the technical sense), a model, a target group, data, applications and hardware (<i>Władza algorytmów. U źródeł potęgi Google i Facebooka</i>, Kraków 2019). The algorithmization phenomenon will be juxtaposed with the characteristic properties of new media space, which have so far been enclosed in such terms and caesuras as: modularity (Lev Manovich), Web 2.0 (Tim O’Reilly, Amy Shuen), the new transformation of the consumer age into age of the producer (Paul Levinson), convergence (Henry Jenkins), global culture industry (Scot Lash, Celia Lury). The speech issues will therefore fit into the key challenge of the surrounding reality – the continuous and constant cooperation between a human being and a computer program entangled in an online network of dependencies and influences.</p>	<p>W sieci algorytmów – człowiek i program komputerowy w przestrzeni internetowej</p> <p>Celem wystąpienia będzie zaprezentowanie funkcji i znaczenia algorytmu – jednego z najważniejszych mechanizmów współczesnych mediów, kultury i społeczeństwa. Punktem wyjścia stanie się wpisanie tego pojęcia w szeroki, interdyscyplinarny kontekst, który za Janem Kreftem możemy określić jako socjotechniczny asamblaż składający się w środowisku społecznym z: algorytmu (w rozumieniu technicznym), modelu, grupy docelowej, danych, aplikacji i hardware (<i>Władza algorytmów. U źródeł potęgi Google i Facebooka</i>, Kraków 2019). Zjawisko algorytmizacji zostanie zestawione z charakterystycznymi właściwościami przestrzeni nowomediowej, które zamykały się dotąd w takich terminach i cezurach, jak: modularność (Lev Manovich), Web 2.0 (Tim O’Reilly, Amy Shuen), przejście z ery konsumenta do ery producenta (Paul Levinson), konwergencja (Henry Jenkins), globalny przemysł kulturowy (Scot Lash, Celia Lury). Problematyka wystąpienia wpisze się zatem w kluczowe wyzwanie otaczającej nas rzeczywistości – ciągłą i nieustanną współpracę człowieka i programu komputerowego uwikłanych w internetową sieć zależności i wpływów.</p>
<p>4 Suren Zolyan, Kaliningrad, Russia</p>	<p>Forty Two Years After “Language As A Social Semiotic”: On The Origin And Prospects</p> <p>The birth of social semiotics is usually associated with the publication of Michael Halliday's book “Language as Social Semiotic” (1978). We try to draw attention to the new possible developments of social semiotics, which still remain as a potential transdisciplinary project for humanities. For this, we address the interrelation between sociolinguistics, social semiotics and the semiotics of culture. All of them describe mechanisms of meaning creation and translation beyond linguistic structures. The differentiation between them is based on a distinction between various aspects of meaning production and communication and functional characteristics of goal setting. The complexity of these processes legitimates a complexity of methodology for their description. Language is a social institution and, at the same time, it is an instrument describing other social institutions. Another distinction can be associated with methods of description and analysis. Interconnection between different domains and aspects may create synthetic methods based on the dynamic approach to meaning production and transmission (as this was outlined in: Hodge & Kress 1988).</p> <p>The functioning of social institutions appears as processes of semiosis and communication, or as</p>	<p>„Language as a Social Semiotic” 42 lata po publikacji – o początkach i perspektywach semiotyki społecznej</p> <p>Za początki semiotyki społecznej powszechnie uważa się moment publikacji książki Michaela Hallidaya „Language as a Social Semiotic” („Język jako społeczny system semiotyczny”, 1978). Postaram się przedstawić nowe możliwości rozwoju tej dziedziny – zwłaszcza jako dziedziny łączącej rozmaite nauki humanistyczne. Omawiam zatem relacje pomiędzy socjolingwistyką, semiotyką społeczną i semiotyką kultury. Wszystkie te dziedziny opisują mechanizmy powstawania znaczenia, które wykracza poza struktury językowe – każda skupia się jednak na nieco innych aspektach powstawania znaczenia i komunikacji; różnią się także rozumieniem funkcjonalności komunikatu. Poziom skomplikowania każdego z procesów znajduje odzwierciedlenie w poziomie skomplikowania metodologii przyjętej do badania danego zjawiska. Język to konstrukt społeczny – jednocześnie służy nam jako narzędzie do opisywania innych konstruktów społecznych. Kolejne różnice dostrzec można w metodach opisu i analizy. Powiązania łączące rozmaite aspekty i domeny mogą prowadzić do stworzenia syntetycznych metod badawczych, opartych na dynamicznym podejściu do powstawania i przekazywania znaczenia w języku (zjawisko to opisali Hodge i Kress 1988).</p>

	<p>governed by rules of specific “language games”. This makes it possible to combine linguistic meanings with social meanings by showing their interdependence and, at the same time, differences in their manifestation. The first ones are manifested in language structures, and the second - in social institutions. Social semiotics acts as an intermediate mechanism that makes it possible to describe social relevance and functions of sociolinguistic entities (Berger & Luckmann 1966, Searle 1994; 2008).</p> <p>The author had a unique opportunity to discuss these ideas with founding fathers of social semiotics, Gunther Kress and Robert Hodge. Their comments on them reveal new ideas on possible ways of developing social semiotics as a transdisciplinary approach – as it was considered at the very origin of the discipline.</p>	<p>Funkcjonowanie konstruktów społecznych wydaje się opierać na semiozie i komunikacji, bądź na zasadach określonych „gier językowych”. Dzięki temu możliwe jest ukazanie zarówno współzależności między znaczeniami językowymi i społecznymi, jak i różnych sposobów w jakie się one ujawniają. Znaczenia językowe widoczne są w strukturach językowych, znaczenia społeczne natomiast w konstrukcjach społecznych. Semiotyka społeczna tworzy pomost pomiędzy tymi dziedzinami, umożliwiając w ten sposób opisywanie funkcji zjawisk socjolingwistycznych oraz ich istotności w życiu społecznym (Berger i Luckmann 1966, Searle 1994; 2008).</p> <p>Autor miał niezwykłą okazję, aby przedyskutować powyższe kwestie z pionierami semiotyki społecznej: Guntherem Kressem i Robertem Hodge'em. Ich uwagi wskazują na nowe możliwości rozwoju dziedziny jako nauki przekraczającej granice poszczególnych dyscyplin – a tak właśnie semiotyka społeczna postrzegana była od swojego powstania.</p>
--	--	--

Panel presentations

Humour Panels (1,4, 7 and 10)

<p>1 Dorota Brzozowska, Opole, Poland</p>	<p>Humour, religion and tradition – semiotics of celebrations (On the superiority of Easter...)</p> <p>The aim of the presentation is to show the possibilities given by humoristic texts when used in teaching culture and Polish as a foreign language. The ceremonials related to changing seasons, religious and civil celebrations create good opportunities to arouse the awareness of culturally relevant traditions connected with celebrations occurring systematically in the ritual year. The presented subjects could be good starting points for in-class discussions about identity, stereotypes, history, celebrities, literary and artistic works, etc.</p> <p>Humour as a facilitator of intercultural communication could be used to intensify and improve intercultural communication. The reference to social life included in the time cycle should make the students be eager to observe, get involved in and reflect on the recurrence, continuity and disappearance of some traditions. They should be more able to identify, define and share observations about their own customs and rituals.</p>	<p>Humor, religia i tradycja - semiotyka świętowania (O wyższości Świąt Wielkiej Nocy...)</p> <p>Celem wystąpienia jest zaprezentowanie możliwości, jakie dają teksty humorystyczne w nauczaniu obcokrajowców kultury i języka polskiego. Rytuały związane z przemianami pór roku, świętami kościelnymi i państwowymi są dobrą okazją do zapoznania odbiorców z bogatym światem tradycji, celebrowanej w związku z powtarzającymi się cyklicznie obchodami lub zwyczajami. Stanowią one punkt wyjścia do dyskusji nad zagadnieniami związanymi z tożsamością, stereotypami, historią, rozpoznawalnymi postaciami, utworami czy dziełami sztuki. Humor jako dobry katalizator komunikacji międzyludzkiej służyć może jako element pomocny w budowaniu porozumienia międzykulturowego. Odnośniki do życia społecznego, wkomponowane w cykl roku mają zachęcić studentów do obserwacji, uczestnictwa i refleksji nad powtarzalnością, ciągłością, przemijaniem i rozpoznawaniem, definiowaniem i dzieleniem się spostrzeżeniami na temat własnych zwyczajów i tradycji.</p>
<p>2 Dorota Biadala, Heidelberg, Germany</p>	<p>Analysis of language-related “misunderstandings” in German jokes</p> <p>The main subject of this article is German jokes and their linguistic analysis. Emphasis is placed on the analysis of various language-related “misunderstandings” found in these jokes (whose main function is to make fun of somebody and to amuse the others). The analysis of these language-related “misunderstandings” raises various communicative issues that are rooted in the social perspective, such as: pragmatics of intercultural communication, creativity in intracultural communication, or humour in culture and communication. The research material used for this analysis is composed of over four hundred German jokes coming from various sources (with the largest number of texts from internet sources). The main goals of this publication are: a) to establish and analyse linguistic mechanisms used in the creation of language-related “misunderstandings” in the short humorous format of a joke; b) to attempt to classify the jokes on the basis of thirteen categories that describe them as a type of text, while using the examples of German jokes and taking into account the German cultural specificity.</p>	<p>Lingwistyczna analiza “nieporozumień” językowych w niemieckich kawałach</p> <p>Obiektem bliższej obserwacji w niniejszym artykule są niemieckie kawały (dowcipy) i ich językowa analiza, w szczególności analiza zawartych w nich „nieporozumień” językowych, które celowo są umieszczane w tym rodzaju tekstu (‘kawał’) i których głównym zadaniem jest zażartowanie z kogoś i rozśmieszenie innych. Przeprowadzona analiza lingwistyczna „nieporozumień” językowych porusza różne aspekty komunikacyjne osadzone w perspektywie społecznej: zarówno pragmatykę komunikacji międzykulturowej, kreatywność w komunikacji wewnątrzkulturowej jak i humor w kulturze i komunikacji. Materiał badawczy wykorzystany do niniejszej analizy tworzy korpus utworzony z ponad 400 niemieckich kawałów pochodzących z różnych źródeł. Najwięcej tekstów zostało zaczerpniętych ze zbiorów internetowych. Przedmiotem niniejszego opracowania jest ustalenie i analiza językowych mechanizmów służących tworzeniu „nieporozumień” językowych w krótkich formach humorystycznych, jakimi są kawały (dowcipy), oraz przeprowadzenie próby klasyfikacji kawałów na podstawie wprowadzonych 13-tu kategorii opisujących bliżej rodzaj tekstu ‘kawał’ z wykorzystaniem przykładów niemieckich kawałów i uwzględniając niemiecką specyfikę kulturową.</p>
<p>3 Magdalena Kukulak, Kraków, Poland</p>	<p>Caution! Flying deer. News tickers with humorous elements and language games</p> <p>TV news tickers have already become a permanent element of the Polish media landscape. The subject of the analysis are the information titles from the news programs of five national broadcasters aired in 2018. Humorous accents in the collected material may be completely omitted, have a marginal role, but sometimes be also dominant, depending on the concept adopted in a given channel. In addition to the frequency, the manner and (assumed) motive for using humorous stylistic means also differ. Another aspect of the issue is its cultural context, i.e. the situation when the recipient, despite the author's intentions, reads the text as humorous or processes and publishes it, most often as an internet meme.</p>	<p>Uwaga! Latający jeleń. Paski tytułujące wiadomości zawierające elementy humorystyczne i gry językowe</p> <p>Paski tytułujące wiadomości w telewizyjnych serwisach informacyjnych to już stały element polskiego krajobrazu medialnego. Przedmiotem analizy są tytuły informacji pochodzące z programów newsowych pięciu nadawców ogólnokrajowych wyemitowanych w 2018 roku. Akcenty ludyczne w zebranych materiale w zależności od koncepcji przyjętej w danej stacji mogą być zupełnie pominięte, mieć rolę marginalną, ale zdarza się, że również dominującą. Oprócz częstotliwości różny jest też sposób i (domniemany) motyw użycia humorystycznych środków stylistycznych. Inną częścią zagadnienia jest jego kontekst kulturowy a więc sytuacja, kiedy to odbiorca pomimo zamierzeń autora odczytuje tekst jako humorystyczny bądź też przetwarza go i publikuje, najczęściej jako internetowy mem.</p>

<p>4 Beata Jędrzejczak, Gdańsk, Poland</p>	<p>Linguistic exponents of humour in criminal comedies on the example of the novels by Alek Rogoziński</p> <p>The article presents linguistic means used in crime comedies to build humour, which has a decisive impact on the semantic layer of this kind of novel. Examples of linguistic exponents of humour are taken here from selected contemporary novels by Alek Rogoziński, e.g. <i>Śmierć w blasku fleszy</i>; <i>Raz, dwa, trzy... giniesz ty!</i>; <i>Jak cię zabić, kochanie?</i>; <i>Do trzech razy śmierć</i>; <i>Lustreczko, powiedz przecie</i>.</p> <p>Description of the issue related to the humour of selected texts is a difficult task because ridicule as a genre determinant seems extremely fleeting and indefinite, and, in addition, its researcher can easily be accused of subjectivity. Still, the examples of prose fragments by Alek Rogoziński show some linguistic ways of building humour, e.g. using homonymy and polysemy, creating playful euphemisms, using vulgarisms and expressive words, exploiting formal and semantic modifications of units on phraseological level, using enumeration and repeating accumulations. The final analysis leads to the conclusion that there are many different ways of building humour in language and they are eagerly used by authors of modern crime comedies.</p>	<p>Językowe wykładniki humoru w komediach kryminalnych na przykładzie powieści Alka Rogozińskiego</p> <p>Artykuł przedstawia środki językowe wykorzystywane w komediach kryminalnych w celu budowania humoru, który decydująco wpływa na warstwę znaczeniową tego rodzaju powieści. Przykłady językowych wykładników humoru zaczerpnięte są tu z wybranych współczesnych powieści Alka Rogozińskiego, np.: <i>Śmierć w blasku fleszy</i>; <i>Raz, dwa, trzy... giniesz ty!</i>; <i>Jak cię zabić, kochanie?</i>; <i>Do trzech razy śmierć</i>; <i>Lustreczko, powiedz przecie</i>.</p> <p>Opis kwestii związanym z humorem wybranych tekstów jest zadaniem trudnym, ponieważ śmieszność jako determinanta gatunkowa zdaje się wyjątkowo ulotna i nieokreślona, a ponadto jej badacz łatwo może zostać oskarżony o subiektywność. Mimo to na przykładzie fragmentów prozy Alka Rogozińskiego można przedstawić pewne językowe sposoby budowania humoru, np.: wykorzystanie homonimii i polisemii, tworzenie żartobliwych eufemizmów, stosowanie wulgaryzmów i wyrazów ekspresywnych, wyzyskiwanie formalnych i semantycznych modyfikacji jednostek poziomu frazeologicznego, korzystanie z wyliczeń oraz powtórzeń. Ostatecznie przedstawiona analiza prowadzi do wniosku, że w języku istnieje wiele różnorodnych sposobów budowania humoru i są one chętnie wykorzystywane przez autorów współczesnych komedii kryminalnych.</p>
<p>5 Nika Bogdanowska, Ewa Bogdanowska-Jakubowska, Katowice, Poland</p>	<p>Claiming common ground in American political discourse</p> <p>Claiming common ground or “sharing of wants to a limited extent even between strangers who perceive themselves [...] as somehow similar“ (Brown & Levinson, 1987: 103) constitutes a positive politeness strategy often used in social interaction, whether it is a private conversation, a workplace meeting or a speech delivered to a large audience. The aim of the study is to analyze methods of stressing common ground employed in American political discourse. The linguistic data used in the analysis are selected presidential campaign speeches. The analysis will be conducted within the framework of Critical Discourse Analysis, its discourse-historical approach (DHA) in particular (Wodak et al., 2009; Reisigl, 2018). DHA is an interdisciplinary, problem-oriented approach in which the interpretation of discourses is integrated with the analysis of four layers of context: the immediate linguistic co-text; the intertextual and interdiscursive references in the text; the extralinguistic social variables and institutional frames of a specific context of situation; and the broader sociopolitical and historical contexts. DHA will be combined with rhetorical studies (Eisenhart & Johnstone, 2008) and Cultural Studies (Barker & Galasiński, 2001).</p> <p>References Barker, Ch., & Galasiński, D. (2001). <i>Cultural studies and discourse analysis: A dialogue on language and identity</i>. London: Sage Publications. Brown, P. L., & Levinson, S. C. (1987). <i>Politeness. Some Universals in Language Usage</i>. Cambridge: Cambridge University Press. Eisenhart, C., & Johnstone, B. (2008). Discourse analysis and rhetorical studies. In B. Johnstone, & C. Eisenhart (Eds.), <i>Rhetoric in detail: Discourse analysis of rhetorical talk and text</i> (pp. 3-21). Amsterdam and Philadelphia: John Benjamins Publishing. Reisigl, M. (2018). The discourse-historical approach. In J. Flowerdew, & J. E. Richardson (Eds.), <i>Routledge handbook of Critical Discourse Studies</i> (pp. 44-59). London/New York: Routledge. Wodak, R., De Cillia, R., Reisigl, M., & Liebhart, K. (2009). <i>The discursive construction of national identity</i>. Edinburgh: Edinburgh University Press.</p>	<p>Ustalanie wspólnej płaszczyzny z odbiorcą w amerykańskim dyskursie publicznym</p> <p>Cel pracy stanowi analiza strategii ustanawiania wspólnej płaszczyzny z odbiorcą w amerykańskim dyskursie publicznym. Określanie wspólnej płaszczyzny czy dzielenie w ograniczonym zakresie podobnych potrzeb z drugim człowiekiem (Brown & Levinson, 1987) stanowi strategię należącą do tzw. uprzejmości pozytywnej, często stosowanej w interakcjach społecznych, czy to w prywatnych rozmowach, w trakcie zebrań służbowych czy w oficjalnych przemówieniach wygłaszanych przed liczną publicznością. Według Herberta H. Clarka (1996: 120), “na ogół, ludzie uzasadniają istnienie wspólnej płaszczyzny wskazując na coś co jest im wspólne — wspólne doświadczenie percepcyjne czy wspólne działanie”. Dane poddane analizie pochodzą z naszego korpusu, na który składa się 100 wybranych tzw. <i>commencement addresses</i>, uroczystych przemówień wygłoszonych z okazji rozdania dyplomów na uniwersytetach amerykańskich w latach 2016 i 2017 (około 281.000 słów). Podstawę teoretyczną analizy stanowi dyskursywno-historyczne ujęcie Krytycznej Analizy Dyskursu (Wodak, 2001; Wodak et al., 2009; Reisigl, 2018), w zestawieniu ze Studiami Kulturowymi (Hall, 1996; Barker & Galasiński, 2001).</p> <p>Bibliografia Barker, Ch., & Galasiński, D. (2001). <i>Cultural studies and discourse analysis: A dialogue on language and identity</i>. London: Sage Publications. Brown, P. L., & Levinson, S. C. (1987). <i>Politeness. Some Universals in Language Usage</i>. Cambridge: Cambridge University Press. Clark, H. H. (1996). <i>Using language</i>. Cambridge University Press. Hall, S. (1996). The question of cultural identity. In S. Hall, D. Held, D. Hubert, & K. Thompson (Eds.), <i>Modernity: An introduction to modern societies</i> (pp. 595–634). Oxford: Blackwell. Reisigl, M. (2018). The discourse-historical approach. In J. Flowerdew, & J. E. Richardson (Eds.), <i>Routledge handbook of Critical Discourse Studies</i> (pp. 44-59). London/New York: Routledge. Wodak, R., De Cillia, R., Reisigl, M., & Liebhart, K. (2009). <i>The discursive construction of national identity</i>. Edinburgh: Edinburgh University Press.</p>
<p>6 Maria Antoniou, Alexandroupoli, Greece</p>	<p>Insults and swear words in comics: morpho-pragmatic contrastive study</p> <p>Rouayrenc explains that (1996:110) insults, in principal, are not addressed to the interlocutor, at least not directly. Their function is, therefore, cathartic (Guiraud, 1991:25; Soriano, 1999:590). Most linguists consider insults as interjections (Guiraud, 1975:102; Rouayrenc 1998:95) carrying out an expressive function, through which the enunciator manifests his emotions.</p> <p>The aim of the present communication consists in providing a contrastive study of insults and swear words. Greek, French and English are our working languages. We try to investigate whether there are morphological or syntactic linguistic structures, that is, discursive characteristics of the insult and the swear words, as well as which are the similarities and differences in the pragmatic use of this kind of language. Are the implicit pragmatic and cultural values the same in all the texts or important differences can be traced, which derive from the particularities of each one of our languages of study? In order to answer this question we will lean on examples drawn from French comics and</p>	<p>Obelgi i przekleństwa w komiksach: morfo-pragmatyczne studium kontrastywne</p> <p>Rouayrenc wyjaśnia, że (1996:110) obelgi nie są zasadniczo skierowane do rozmówcy, przynajmniej nie bezpośrednio. Ich celem, zatem, jest katharsis (Guiraud, 1991:25; Soriano, 1999:590). Większość lingwistów uznaje obelgi za wykrzykniki (Guiraud, 1975:102; Rouayrenc 1998:95) z funkcją ekspresywną, przez które nadawca okazuje swoje emocje.</p> <p>Celem niniejszej prezentacji jest omówienie wyników kontrastywnego badania obelg i przekleństw w języku greckim, francuskim i angielskim, na których oparto badanie. Próbujemy dociec, czy istnieją dyskursywne cechy obelg i przekleństw w postaci morfologicznych lub składniowych struktur językowych oraz jakie są różnice oraz podobieństwa w pragmatycznym użyciu tego typu języka. Zastanowimy się także, czy ukryte wartości pragmatyczne i kulturowe są takie same we wszystkich tekstach, czy można dostrzec ważne różnice, które wywodzą się z osobliwości każdego z języków. By móc to zbadać oprzemy się na przykładach pochodzących z</p>

	<p>their translation into Greek and English. We shall examine the phenomena observed in Hergé's TinTin.</p> <p>As far as our corpus is concerned, we chose to work on Hergé's comic because it is very rich in insults and swear words and, of course, funny. We are conscious of the particularities of this genre of discourse, mainly the orality and hyperbole, which are even more prominent in TinTin, due to Captain Haddock's expressive character. The specificity of his insulting discourse, apart from hiding « l'horreur du dit » (Fisher 2004: 56-57) is also characterized by hyperbole, whose main aim is to win « l'empathie des destinataires », according to Verine's hypothesis (2008:121) concerning the hyperbolisation of forms.</p>	<p>francuskich komiksów i ich tłumaczeniach na język grecki i angielski. Przyjrzymy się zjawiskom występującym w komiksie Hergé'a o przygodach TinTina.</p> <p>Jeżeli chodzi o nasz korpus językowy, wybraliśmy komiks Hergé'a, ponieważ jest on bogaty w obelgi i przekleństwa, a poza tym jest zabawny. Jesteśmy świadomi szczególnych właściwości tego gatunku dyskursu, głównie jego oralności i hiperboliczności, które są obecne w TinTinie jeszcze bardziej dzięki ekspresywności postaci Kapitana Haddocka. Specyficzność jego obelżywego dyskursu, poza ukrywaniem « l'horreur du dit » (Fisher 2004: 56-57) polega także na nacechowaniu hiperbolą, której głównym celem jest zdobycie « l'empathie des destinataires », jeśli by przyjąć hipotezę Verine'a (2008:121) co do hiperbolizacji form.</p>
<p>7 Wojciech Błachnio, Lublin, Poland</p>	<p>How Parodies Work - A Cognitive Linguistics Perspective</p> <p>The genre of parody is an inherent part of virtually every existing culture. The capacity to create a work of art with a view to deriding or humourising other production has proven to be a fruitful zone for research from a variety of perspectives. The one that this paper aims to present is a cognitive-linguistics-oriented view, with special attention paid to the features that underlie the conception of parodies. In order to account for the traits of the genre, the paper shall be based on the Conceptual Blending Theory conceived by Gilles Fauconnier and Mark Turner (1998), and ideas put forward in the works on the pragmatic theory of humour by Victor Raskin and Salvatore Attardo (1991). The theoretical background shall provide a solid foundation for the analysis of examples taken from popular parody movies, focusing on their intricate relations with the original and the mechanisms incorporated to achieve the comedic effect.</p>	<p>O parodiach z perspektywy językoznawstwa kognitywnego</p> <p>Gatunek parodii jest nieodłączną częścią każdej istniejącej kultury. Umiejętność i sposobność do stworzenia dzieła, którego celem jest dodanie humoru, lub nawet pastisz innej produkcji okazały się być niezwykle obfitym źródłem materiału do badania, z wielu punktów widzenia. Ta prezentacja ma na celu ukazanie perspektywy językoznawstwa kognitywnego, biorąc pod uwagę te cechy, które są podstawą do tworzenia parodii. Aby ukazać je w pełnym świetle, użyte zostaną m.in. teorie Amalgamatów Konceptualnych autorstwa Gillesa Fauconniera i Marka Turnera (1998), oraz teorie pragmatyczne odnośnie humoru Victora Raskina i Salvatore Attardo (1991). Część teoretyczna będzie stanowiła podstawę do analizy przykładów – fragmentów popularnych parodii, ze skupieniem uwagi na ich ścisłe powiązania z oryginałem i mechanizmach zastosowanych w celu osiągnięcia efektu komediowego.</p>
<p>8 Lendita Kryeziu, Prishtina, Kosovo</p>	<p>The use of idioms and wordplay in “The Big Bang Theory” sitcom</p> <p>Language is a powerful tool of communication. A skilful person uses words and manipulates with them for different purposes; be that for persuading clients into buying different products or joining a congregation; soothing aggravated patients and consoling people who lost the loved ones. Language is a mechanism used for teaching, informing, entertaining, and making people laugh. Many public speakers, orators, teachers, politicians, and leaders use humour for breaking the ice and engaging the audience into listening.</p> <p>Moreover, nowadays a vast number of sitcoms are popular among different age groups based on the topics, genre and audience's field of interest. One such series which has caught the interest of a broader audience on NETFLIX is “The Big Bang theory”. The usage of idioms, wordplays, puns, pop culture lingo and scientific jargon combined with humour, and rhyming structures are widely spread in the characters' daily conversations throughout entire episodes.</p> <p>From the linguistic point of view, the corpus of “The Big Bang Theory” episodes will be thoroughly analyzed for finding the relevance of using idioms and other structures in transmitting humorous messages to the audience.</p>	<p>Idiomy i gry słów jako wyznaczniki humoru w serialu „Teoria wielkiego podrywu”</p> <p>Język jest potężnym narzędziem w komunikacji. Osoba sprawna językowo jest w stanie używać słów i manipulować nimi w różnych celach – czy to w celu nakłonienia kogoś do zakupu danego produktu lub dołączenia do grupy religijnej, czy też, aby uspokoić rozdrażnionych pacjentów albo pocieszyć tych, którzy stracili bliskie osoby. Język jest mechanizmem wykorzystywanym do celów naukowych, informacyjnych, rozrywkowych, a także do rozbawiania ludzi. Wielu mówców, nauczycieli, polityków i głów państw stosuje w swoich wypowiedziach humor, aby przełamać lody oraz nakłonić odbiorców do słuchania.</p> <p>Co więcej, w dzisiejszych czasach wśród różnych grup wiekowych popularne są seriale, i to w znacznej liczbie — w zależności od tematów, gatunków i zainteresowania odbiorców. Jednym z seriali, który wzbudził zainteresowanie większego grona odbiorców na platformie Netflix, jest „Teoria wielkiego podrywu”. Codzienne konwersacje bohaterów serialu obfitują w idiomy, gry słów, język popkultury oraz naukowy żargon, które przeplecione są z humorem, nie brakuje też rymowanek.</p> <p>Zbiór odcinków „Teorii wielkiego podrywu” poddany zostanie dokładnej analizie językoznawczej, aby określić, w jaki sposób idiomy oraz inne struktury językowe są używane w celu przekazywanie odbiorcom zabawnych treści.</p>
<p>9 Tatsiana Sarokina, Lublin, Poland</p>	<p>How much culture is there in idioms relating to the domain of emotions in English and Russian</p> <p>Idioms are notoriously difficult to analyze. They pose a serious challenge to prevailing theoretical frameworks; nor can the acquisition process involving them be fully understood and satisfactorily accounted for. Traditionally considered unanalyzable wholes, with the advent of Cognitive Linguistics, idioms can now be given a principled account. Being in full agreement with Katz et al. (1988), according to whom what underlies idiomaticity is the metaphoricity of human thought (cf. Katz et al. 1988), Kövecses (2015:87) notes that “[m]any conceptual metaphors appear to be potentially universal or near-universal,” with potentially universal metaphors exhibiting cross-cultural, within-cultural, or individual, as well as historical and developmental variations (cf. Kövecses, 2002). Assuming, as we do, that idioms are units that “are conceptual in nature, where meaning is not arbitrary, [but is] ‘conceptually motivated’,” Kovecses, 2002), we pay special attention to idioms' socio-cultural and historical motivation (cf. Matthiessen & Halliday 1997). Working with Kovecses's (2015) universality-variation distinction, we take the socio-cultural motivation to be the driving force behind the culture-related variation of conceptual metaphors. Based on data from English and Russian idioms of emotion, the paper points to the similarities and differences in both the imagery underlying the idioms and in the linguistic ways of coding in the two</p>	<p>Ile kultury jest w idiomach związanych z dziedzina emocji w języku angielskim i rosyjskim</p> <p>Idiomy są niezwykle trudne do analizy. Stanowią poważne wyzwanie dla przyjętych paradygmatów badawczych; trudno też uznać, żeby stopień wyjaśnienia procesu ich przyswojenia był w pełni satysfakcjonujący dla badaczy. Przy tym jednak idiomy, które tradycyjnie uważane były za niemożliwe do analizy, wraz z pojawieniem się językoznawstwa kognitywnego znów stały się godne pełnowartościowej analizy. Będąc w pełnej zgodzie z Katz i in. (1988), według których u podstaw idiomatyczności leży metaforyczność myśli ludzkiej (por. Katz i in. 1988), Kövecses (2015: 87) zauważa, że „wszelkie metafory pojęciowe wydają się potencjalnie uniwersalne lub bliskie-universalnym”, zaś potencjalnie uniwersalne metafory wykazują różnice międzykulturowe, wewnątrz-kulturowe lub indywidualne, a także wariacje historyczne i rozwojowe. (por. Kövecses, 2002). Zakładając, że idiomy są jednostkami, które „mają charakter pojęciowy, a ich znaczenie nie jest arbitralne, [ale] „motywowane pojęciowo”, (Kovecses, 2002), zwracamy szczególną uwagę na motywację społeczno-kulturową i historyczną idiomów (por. Matthiessen i Halliday 1997). Przyjmując za Kovecsesem (2015) jego rozróżnienie uniwersalności i zmienności, uznajemy motywację społeczno-kulturową za siłę napędową zmienności metafory pojęciowej. Na podstawie analizy wybranych angielskich i rosyjskich idiomów dotyczących emocji, artykuł wskazuje na podobieństwa i różnice zarówno w obrazowaniu leżącym u podstaw tych idiomów, jak i w</p>

	<p>languages.</p> <p>References Halliday, M. A. K., & Matthiessen, C. M. I. 2004. <i>An Introduction to Functional Grammar</i>. London: Routledge. Katz, A. N., Paivio, A., Marschark, M., & Clark, J. M. (1988). <i>Metaphor and Symbolic Activity</i>, 3(4), 191–214. Kövecses, Z. 2002. <i>Metaphor: A Practical Introduction</i>. Oxford: Oxford University Press. Kövecses, Z. 2004. <i>Metaphor and Emotion. Language, Culture, and Body in Human Feeling</i>. Cambridge: Cambridge University Press. Kövecses, Z. 2015. <i>Where Metaphors Come from?</i> Oxford: Oxford University Press. Maslova, V.A., 2004. <i>Лингвокультурология</i>. Moscow: Academia Publishing House.</p>	<p>językowych sposobach kodowania go w obydwu językach.</p> <p>Bibliografia Halliday, M. A. K., & Matthiessen, C. M. I. 2004. <i>An Introduction to Functional Grammar</i>. London: Routledge. Katz, A. N., Paivio, A., Marschark, M., & Clark, J. M. (1988). <i>Metaphor and Symbolic Activity</i>, 3(4), 191–214. Kövecses, Z. 2002. <i>Metaphor: A Practical Introduction</i>. Oxford: Oxford University Press. Kövecses, Z. 2004. <i>Metaphor and Emotion. Language, Culture, and Body in Human Feeling</i>. Cambridge: Cambridge University Press. Kövecses, Z. 2015. <i>Where Metaphors Come from?</i> Oxford: Oxford University Press. Maslova, V.A., 2004. <i>Лингвокультурология</i>. Moscow: Academia Publishing House.</p>
<p>10 Li Chee Li Chen, Bydgoszcz, Poland</p>	<p>The construction of queer through humor and teasing on television: Evidence from a Taiwanese LGBT-oriented entertainment variety show</p> <p>Based on 540 minutes of video-recorded data from TA-men Shuō ‘LGBTalk Show’, an LGBT-oriented entertainment variety show in Taiwan, this study intends to illustrate and discuss how the LGBT identities are constructed through humor and teasing among young Taiwanese LGBT people. This is done by looking at their interaction with the ‘straight’ hosts and other invited guests who are also within the LGBT community. The analytical framework of this study is informed by multimodal discourse analysis. Major findings are summarized below: First, young Taiwanese gay men, bisexual men and transgender women tend to construct humor through highly exaggerated or dramatic expressions (cf. wúlítóu ‘nonsense humor’ in Chen (2016, 2017)), which are found in their self-bragging and other-deprecating humor. These two types of humor, moreover, are employed in an indirect manner to attract more laughter (e.g., by using metaphors). On the other hand, young Taiwanese lesbians, bisexual women and transgender men are observed to produce less humorous remarks, in the sense that their interactional styles are inclined to be more direct and less dramatic. Second, young Taiwanese gay men, bisexual men and transgender women are found to frequently build solidarity and close intimacy by mocking each other, whereas young Taiwanese lesbians, bisexual women and transgender men tend to show appreciation to others. Third, many gay men and transgender women, in producing humor or teasing others, frequently use ‘feminine markers’ to construct their identities. For example, they are found to use certain self-address forms (e.g., jiějie ‘(your) big sister’, làoniáng ‘(your) old mother’) or other phrases which are usually tagged as ‘feminine’ in traditional Chinese culture (e.g., bù shǒu fùdào ‘not abiding by female virtues’, méi zhēncāo ‘not sexually virtuous’). Finally, as gender is viewed as ‘something that is “done” rather than something that just is’ (Coates 2004: 138), this study suggests that the observed humor styles may change when these young Taiwanese LGBT people interact with others in real life.</p>	<p>Budowanie wizerunku queer z wykorzystaniem humoru i docinków w programach telewizyjnych na przykładzie tajwańskiego programu rozrywkowego na temat osób LGBT</p> <p>Wyniki badań poświęconych zilustrowaniu, w jaki sposób tożsamość LGBT można tworzyć poprzez wykorzystanie humoru oraz żartobliwych docinków, powstały w oparciu o dziewięciogodzinne nagranie tajwańskiego programu rozrywkowego ‘LGBTalk Show’ studia TA-men Shuo. Program ten polega na prowadzeniu rozmów między młodymi ludźmi należącymi do środowiska LGBT oraz gospodarzami talk show i innymi gośćmi, również identyfikującymi się jako osoby <i>queer</i>. Ramy analityczne tego badania określa multimodalna analiza dyskursu. Główne wnioski wynikające z badań są następujące. Po pierwsze, ustalono, że tajwańscy młodzi mężczyźni homoseksualni oraz biseksualni, jak również kobiety o transseksualnej tożsamości płciowej preferują humor przesadny czy dramatyczny (por. wúlítóu – ‘nonsense humour’, Chen (2016-2017)), polegający na chwaleniu siebie i wyrażaniu dezaprobaty względem innych. Te dwa rodzaje humoru wykorzystują do tego dwuznaczność (np. metaforyczność), aby wywołać więcej śmiechu. Z drugiej strony okazało się, że tajwańskie kobiety homoseksualne i biseksualne, jak również na mężczyźni o transseksualnej tożsamości płciowej rzadziej okazują poczucie humoru, ponieważ komunikują się bardziej bezpośrednio i w sposób mniej dramatyczny niż osoby z pierwszej grupy. U tych pierwszych zaobserwowano również, że poprzez wzajemne docinki budują oni solidarność i bliskość między sobą, z kolei osoby z drugiej grupy wolą okazywać innym uznanie. Ponadto wielu mężczyzn homoseksualnych oraz kobiet transseksualnych żartując często używa określeń żeńskich w odniesieniu do siebie. I tak na przykład wiele z tych osób używa form adresowanych do samych siebie (np. jiějie – ‘(twoja) starsza siostra’, làoniáng – ‘(twoja) stara matka’), bądź innych zwrotów oznaczonych jako ‘żeńskie’ w tradycyjnej kulturze Chin (np. bù shǒu fùdào – ‘nieprzestrzegająca kobiecych cnót’, méi zhēncāo – ‘seksualnie niemoralna’). Wreszcie, ponieważ płeć jest raczej ‘czymś co powstaje, nie czymś co już istnieje’ (Coates 2004, 138), zaobserwowane w tym badaniu style humoru mogą ulec zmianie, gdy młodzi ludzie z tajwańskiego środowiska LGBT zaczną wchodzić w interakcje z innymi ludźmi w prawdziwym życiu.</p>
<p>11 Anna Stwora, Sosnowiec Poland, Rome, Italy</p>	<p>Advertising Discourse and COVID-19-related Humour</p> <p>In spite of the fact that advertising has gone sombre and somewhat bland in the face of the pandemic, some ads still try to introduce a note of levity in an attempt to make us smile during the crisis. This paper is an investigation into the use of humour in selected COVID-19-related multimodal ads. It serves (1) to show the ways in which pandemic-related content can be used to trigger humour and (2) to open a discussion on the implications of embracing corona humour in advertising discourse.</p>	<p>Humor w czasach korony: dyskurs reklamy i humor związany z COVID-19</p> <p>Mimo że w obliczu pandemii reklamy stały się cokolwiek ponure, a czasem nawet nijakie, niektóre z nich nadal próbują wprowadzić nutę optymizmu, by wywołać uśmiech w czasach kryzysu. Niniejszy artykuł poświęcony jest użyciu humoru w wybranych reklamach multimodalnych związanych z tematem COVID-19. Za cel stawia sobie (1) ukazanie sposobów wykorzystania treści związanych z pandemią do wywołania humoru oraz (2) otwarcie dyskusji na temat konsekwencji użycia humoru związanego z koroną w dyskursie reklamy.</p>
<p>12 Władysław Chłopicki, Kraków, Poland</p>	<p>Right-wing and liberal humour? Polish satirical TV talk shows under a magnifying glass</p> <p>The presentation brings an analysis of two Polish conservative and liberal-oriented TV talk shows, which have a large dose of humour in them. I attempt to identify features of the language used by the journalists running the shows, including those which are intended to evoke humour, such as colloquial phrases, metaphors, reduction to absurdity, wordplay, irony or sarcasm. Among the findings of the study is the worldview hiding in the conservative epistemic stance – the audience is guaranteed stability via the authority of the journalists they constantly invoke. Interestingly, the authoritarian perspective is combined with frequent colloquialisms and sarcasm at the expense of those “unknowledgable” others, including the play at their last names. The contrastive perspective is seen in the distance the journalists of the liberal stance display, combined with relatively formal language and tendency to stress their own lack of knowledge and guesswork, while retaining ostensive respect for all the targets of satire. It is not unthinkable both perspectives are only adopted</p>	<p>Humor prawicowy czy liberalny? Analiza humoru w telewizyjnych programach satyrycznych w Polsce</p> <p>Prezentacja zawiera analizę dwóch polskich telewizyjnych programów typu talk-show, konserwatywnych i liberalnych, które mają w sobie dużą dawkę humoru. Staram się zidentyfikować cechy języka, jakim posługują się dziennikarze prowadzący te programy, w tym te, które mają na celu wywołanie humoru, takie jak zwroty potoczne, metafory, redukcje do absurdu, gry słowne, ironię czy sarkazm. Podejmuję próbę definicji poglądu na świat ukrytego w konserwatywnej postawie epistemicznej, gdzie pewną stabilność gwarantuje słuchaczom autorytet dziennikarzy, na który nieustannie się powołują. Co ciekawe, ta autorytarna perspektywa łączy się z częstymi kolokwializmami i sarkazmem kosztem „pozbawionych wiedzy” innych, włączając w to żarty z ich nazwiska. Odmianą perspektywę widać w dystansie wyrażanym przez dziennikarzy o liberalnej postawie, połączonym ze stosunkowo oficjalnym rejestrem językowym i tendencją do podkreślania własnego braku wiedzy i własnych domysłów, a jednocześnie wyraźnym szacunku dla wszystkich osób będących przedmiotami satyry. Być może obie perspektywy są przyjmowane tylko ze względu na oczekiwania „własnej” widowni telewizyjnej,</p>

	for the sake of the respective TV audiences, still they tend to well express the mindsets of target audiences, given the high popularity of both the shows.	ale mimo to dobrze oddają nastawienie odbiorców docelowych, biorąc pod uwagę dużą popularność obydwu programów.
13 Ibukun Filani Lagos, Nigeria	<p>Linguistic markers of masculinities in Nigerian stand-up comedy</p> <p>Cognitive linguistics tells us that language use is a reflection of the mind. No matter the use to which we put language, therefore, we are only reflecting what we have internalized from the society. Because humor entails playing with language structures and their interpretation, it is rarely viewed as serious and reflecting users' perspectives. However, humorous narratives like stand-up comedy routines index the users' sociocultural perspectives. Taking insight from cognitive linguistics and humor research, I focus on how stand-up comedians use humor to construct gendered ideologies. Specifically, my presentation aims at exploring linguistic markers and humorous representations of maleness in Nigerian stand-up comedy. My methodology involves a critical analysis of purposively selected monologues of Nigerian stand-up comedians who operate in an ESL multilingual and multicultural macro sociocultural context that places sociocultural demands on the male. It is in this view that I analyze the implicit and explicit ways by which stand-up comedians construct their humorous perspective on the male identity in Nigeria. Such identity construction takes its roots in the affordances of the micro interactional context where it is displayed and it mirrors what is obtainable in the larger macro sociocultural and political context.</p>	<p>Językowe wyznaczniki męskości w nigeryjskim stand-upie</p> <p>Dzięki językoznawstwu kognitywnemu wiemy, że użycie języka jest odzwierciedleniem umysłu. Bez względu na to, w jaki sposób używamy języka, odzwierciedlamy jedynie to, co przyswoiliśmy żyjąc w społeczeństwie. Ponieważ humor bawi się strukturami językowymi i ich interpretacją, rzadko jest postrzegany jako poważne odzwierciedlenie poglądów mówcy. Niemniej jednak, humorystyczne narracje, takie jak występy stand-up, ukazują poglądy społeczno-kulturowe mówcy. Wychodząc z punktu widzenia językoznawstwa kognitywnego oraz badań nad humorem, skupiam się na tym, jak komicy używają humoru do konstruowania ideologii płci kulturowej. W szczególności moja prezentacja ma na celu zbadanie wyznaczników językowych humorystycznego wizerunku męskości w nigeryjskim stand-upie. Moja metodologia obejmuje dokładną analizę specjalnie dobranych monologów nigeryjskich komików, którzy posługują się językiem angielskim jako drugim (ESL) i działają w wielojęzycznym i wielokulturowym makro-kontekście, który nakłada na mężczyznę określone wymagania socjokulturowe. To właśnie w tym obszarze analizuję ukryte i jawne sposoby, w jakie komicy kształtują humorystyczne postrzeganie męskiej tożsamości w Nigerii. Taka konstrukcja tożsamości ma swoje korzenie w interakcyjnym kontekście mikro, w którym się pojawia, ale również odzwierciedla szerszy kontekst społeczno-kulturowy i polityczny.</p>
14 Emilia Pankanin, Toruń, Poland	<p>Masculine, Feminine, Neuter or Common Gender? Natural and Grammatical Gender of English Loanwords in Informal German</p> <p>The intensified contact between English and German and the immense popularity of American pop culture in the last decades have resulted in a number of English lexical borrowings in German. Although English and German share an ancestry, they differ, for example, in gender assignment. In contrast to English, German nouns have grammatical gender, which, consequently, must be assigned to English loanwords entering German. By analyzing selected data sets of two corpora of the German language (DWDS and DeReKo) and my own database created for the purposes of my PhD project, I will discuss means by which the natural and the grammatical gender of English lexical borrowings in German are referred to. I will touch upon possible consequences of English-German contact for the sentence structure with regard to gender assignment and address the issue of gender neutrality, which is more common in English than in German.</p>	<p>Rodzaj męski, żeński, nijaki, wspólny? Zagadnienie płci w kontekście zapożyczeń pochodzenia angloamerykańskiego w potocznym języku niemieckim</p> <p>Przedmiotem wystąpienia jest analiza wybranych zapożyczeń pochodzenia angloamerykańskiego w potocznym języku niemieckim w odniesieniu do rodzaju gramatycznego. Analiza opiera się na bazach danych dwóch korpusów języka niemieckiego (DWDS i DeReKo) oraz materiale zgromadzonym w ramach projektu doktorskiego. W trakcie wystąpienia omówione zostaną mechanizmy przypisywania zapożyczeniom pochodzenia angloamerykańskiego rodzaju gramatycznego w języku niemieckim. Podjęta zostanie także próba odpowiedzi na następujące pytanie: Czy różnice rodzajowe w badanych językach wymagają w przypadku leksemów zapożyczonych kompensacji w postaci innych środków językowych?</p>
Translation Panels 2, 5, 8, 11, 14 and 16		
1 Mikhail Ilyin, Moscow, Russia	<p>Translating key concept of Max Weber into English and Russian. The role social, academic and cultural contexts</p> <p>The paper considers alternative ways of translating key concept of Max Weber into English and Russian. The point of departure is the case of two extremely difficult terms, both for translation and interpretation. They are <i>die Vergemeinschaftung</i> and <i>die Vergesellschaftung</i>. The paper considers options for translating the term into English and Russian as well as their academic interpretations. We suggest that dynamic and processual understanding of social phenomena imply distinction between at least three essential aspects. They are an algorithm, a dynamic outline and an outcome of a process. All combined can be also presented as a fact. Those minimal distinctions may be also relevant in the cases of <i>die Herrschaft</i> and <i>die Legitimität</i> as well as related terms and notions. Alternative context can provide both restraints and aptitudes for interpretation of terms and concepts as facts, algorithms, dynamic outlines, and outcomes of phenomena. With all that, cultural and particularly political contexts may often provide further complications and solutions.</p>	<p>Tłumaczenie kluczowych pojęć Maxa Webera na język angielski i rosyjski w kontekście społecznym, naukowym i kulturowym</p> <p>Referat rozważa alternatywne metody tłumaczenia kluczowych dla Maxa Webera pojęć na język rosyjski i angielski. Punktem wyjścia są dwa terminy, problematyczne zarówno w tłumaczeniu jak i interpretacji. Są to <i>die Vergemeinschaftung</i> i <i>die Vergesellschaftung</i>. Referat rozpatruje możliwe warianty tłumaczenia tych pojęć na angielski i rosyjski, jak i ich naukowych interpretacji. Utrzymujemy, że dynamiczne i procesualne pojmowanie zjawisk społecznych zakłada ich rozróżnienie na co najmniej trzy podstawowe aspekty. Są to algorytm, zarys dynamiczny i rezultat procesu. Wszystkie trzy aspekty, zestawione razem, mogą być również przedstawione jako fakt. To szczególne rozróżnienie może okazać się przydatne także w przypadku <i>die Herrschaft</i>, <i>die Legitimität</i> i innych powiązanych terminów i pojęć. Alternatywne konteksty mogą zarówno ograniczać jak i ułatwiać interpretację terminów i pojęć jako faktów, algorytmów, zarysów dynamicznych i rezultatów zjawisk. Konteksty kulturowe, a szczególnie polityczne, mogą zarówno być źródłem dodatkowych komplikacji jak i nasuwać rozwiązania.</p>
2 Caterina Squillace, Kraków, Poland	<p>Translating semiotic “polyphony” of texts as a culture-formative creation (based on the example of Bulgakov’s “The Master and Margarita”)</p> <p>“The Master and Margarita” is generally considered Mikhail Bulgakov’s literary masterpiece. It is a “melting pot” of literary genres, motives, themes, imagery, and intertextual references. All these elements cooperate in creating a “polyphonic” novel, in Bakhtin’s sense of the word, not only when it</p>	<p>Tłumaczenie semiotycznej wielogłosowości tekstów jako zabieg kształtujący kulturę (na podstawie „Mistrza i Małgorzaty” Michaiła Bułhakowa)</p> <p>Ze względu na znajdujące się w niej skupisko gatunków literackich, motywów, tematyki, metaforyki i intertekstualnych odniesień, powieść Michaiła Bułhakowa „Mistrz i Małgorzata” jest uważana za arcydzieło literackie. Wszystkie wyżej wymienione elementy współpracują ze sobą w tworzeniu polifonicznego charakteru</p>

	<p>comes to the different nature and “voice” of single characters, but also with reference to the “poly-structured” construction of the text itself.</p> <p>The paper will illustrate the peculiarity of Bulgakov’s novel and the semiotic and semiosis (this adjective derived from “semiosis” as defined, among others, by C.S. Peirce stresses the meaning-making “power” of some semiotic process) character of his creation through the analysis of the original Russian text and its translation into Polish and Italian. Due to the very specific construction of the plot and of the formal aspects of the novel, translators had to deal with a significant number of problems of “untranslatability” that they could solve only by using their creative potential. It was Roman Jakobson who through his linguistic analysis reached the conclusion that for the untranslatable—poetry, for example—“Only creative transposition is possible”. Using creativity, translators were also able to discover further interpretations of Bulgakov’s literary work and to perform a culture-formative act as their efforts offer new points of view on reality and its perception, wider knowledge of the social life, not only in Soviet times, but in a more universal perspective, as well as new models of text and literacy.</p> <p>At the same time, the translating process implies different steps, and before encoding a text in a new language/culture, it must have been previously decoded. Decoding is strictly connected to interpretation which, as we know, depends on different aspects including personal education, language and cultural competences and also text analysis knowledge and skills. That’s why every translation provides a different view on the text and has a different cultural impact in the target semiotic space.</p>	<p>powieści. Według teorii Bachtina, aby osiągnąć efekt wielogłosowości istotny jest nie tylko zróżnicowany charakter “głosów” bohaterów, ale też “wielowarstwowa” konstrukcja samego tekstu.</p> <p>Referat ten ilustruje osobliwość powieści Bułhakowa i jej semiotyczny oraz “semiosyczny” (przymiotnik pochodzący od słowa “semiosis”, zdefiniowanego między innymi przez C.S. Peirce’a jako podkreślenie “siły” tworzącej znaczenie w niektórych procesach semiotycznych) charakter poprzez analizę tłumaczeń z oryginalnego języka rosyjskiego na język polski i włoski. Ze względu na charakterystyczną konstrukcję tekstu i głównych elementów fabuły, tłumacze napotkali wiele przypadków “nieprzetłumaczalności”. Rozwiązanie tych problemów zależało od kreatywności i wyobraźni autora przekładu. W swoich analizach językowych Roman Jakobson doszedł do wniosku, że w przypadku nieprzetłumaczalności (na przykład w poezji) “jedynym wyjściem jest twórcza transpozycja tekstu”. Za pomocą swojej wyobraźni tłumacze byli w stanie doszukać się kolejnych interpretacji pracy Bułhakowa i nadać jej nowe formaty kulturowe. Ich starania doprowadziły do odkrywania nowych punktów widzenia na rzeczywistość i jej postrzeganie, szerszego spojrzenia na życie społeczności nie tylko w czasach istnienia Związku Radzieckiego, ale również w bardziej uniwersalnej perspektywie.</p> <p>Jednocześnie należy pamiętać, że proces tłumaczeniowy wymaga podejmowania konkretnych kroków i przed zakodowaniem tekstu w nowym języku lub kulturze należy go wcześniej rozszyfrować. Rozszyfrowywanie tekstu jest ściśle powiązane z interpretacją, która zależy od różnych aspektów, takich jak edukacja, język, kompetencje kulturowe, wiedza o analizowaniu tekstu oraz umiejętności. Dlatego też każde tłumaczenie dostarcza innego poglądu na tekst i ma odmienny wpływ kulturowy na docelową strefę semiotyczną.</p>
<p>3 Arkadiusz Jabłoński, Poznań, Poland</p>	<p>Stereotypes in the Japanese vs. non-Japanese communication. What may one generalize about?</p> <p>Stereotypes, as well as the risk of misunderstanding, are probably present in the background of any instance of communication. In inter-cultural situations, their impact on the course of exchange may be considered even more significant. In the paper, several aspects related to the stereotypes and misunderstandings in the Japanese vs. non-Japanese inter-cultural communication are going to be presented.</p>	<p>Stereotypy w komunikacji japońsko-niejapońskiej? Co można uogólnić?</p> <p>Stereotypy, tak samo jak ryzyko nieporozumienia, pozostają prawdopodobnie obecne w tle każdego aktu komunikacji. W sytuacjach międzykulturowych ich wpływ na przebieg interakcji można uznać nawet za jeszcze bardziej istotny. W prezentacji/artykule zostanie przedstawionych kilka aspektów dotyczących stereotypów i nieporozumień w międzykulturowej komunikacji japońsko-niejapońskiej.</p>
<p>4 Grzegorz Grzegorzczak, Gdańsk, Poland</p>	<p>Languaging and interactivity in dialogical space between coach and client</p> <p>Evidence demonstrates (e.g. Swain & Lapkin, 2011) significant role of language in therapeutic and coaching processes as it contributes to client’s cognitive and behavioural change. The client being interactively engaged in dialogue with the therapist/coach orients as an observer to events and constructs his/her understanding. Languaging in the broad sense is an “activity in which physical wordings play a part” (Cowley 2013) and, as such, it is contingent on interactivity or sense-saturated coordination (as in Steffensen 2015) which arises as observers draw on multi-scalar dynamics. In order to track and explore some focal moments of client’s interactive engagement with the therapist/coach from a qualitative point of view (as in Peräkylä, Antaki, Vehviläinen, & Leudar, 2008), we turn to microgenetic analysis of fragments of a demo coaching session. This is how, as we believe, we will be able to demonstrate what happens in language beyond wordings and takes the client to constructing new knowledge about her situation.</p> <p>References Anderson, H. (1997). <i>Conversation, language, and possibilities: A postmodern approach to therapy</i>. Basic Books. Peräkylä, A., Antaki, C., Vehviläinen, S., & Leudar, I. (Eds.). (2008). <i>Conversation analysis and psychotherapy</i>. Cambridge University Press. Swain, Merrill & Lapkin, Sharon. (2011). Languaging as Agent and Constituent of Cognitive Change in an Older Adult: An Example 1 Languaging as Agent and Constituent of Cognitive Change in an Older Adult: An Example Introduction. <i>Canadian Journal of Applied Linguistics</i>. 14. Cowley, S., & Nash, L. (2013). Language, interactivity and solution probing: repetition without repetition. <i>Adaptive Behavior</i>, 21(3), 187–198. Steffensen, S. V., & Harvey, M. I. (2018). Ecological meaning, linguistic meaning, and interactivity. <i>Cognitive Semiotics</i>, 11(1).</p>	<p>Czynność językowa oraz interakcyjność w przestrzeni dialogicznej pomiędzy coachem a klientem.</p> <p>Proces terapeutyczny i coachingowy oparty jest na interakcji dialogicznej pomiędzy tereapeutą/coachem a pacjentem/klientem. Ten ostatni angażuje się w swój proces jako uczestnik, a jednocześnie obserwator, przez co tworzy własne zrozumienie swojej sytuacji. Fragmentaryczne badania m.in. Swain i Lapkin (2011), a wcześniej Anderson (1997) wskazują, że jednym z najistotniejszych czynników wpływających na skuteczność rozmowy z pacjentem/klientem jest język. W ten sposób język jawi się nie jako kod, ale jako „czynność, w której fizyczne artefakty słowne odgrywają pewną rolę” (Cowley 2013). Czynność ta warunkowana jest interakcyjnością, czyli wzajemną koordynacją nasyconą znaczeniem (Steffensen i Harvey, 2015), w której uczestnicy odnoszą się do multiskalarnych zasobów. Naszym celem jest prześledzić i opisać kluczowe momenty w rozmowie coacha a klientem w ujęciu jakościowym (podobnie: Peräkylä, Antaki, Vehviläinen, & Leudar, 2008). Korzystając z narzędzi analizy mikrogenetycznej zamierzamy wskazać na to, co dzieje się w warstwie językowej w słowach i ponad słowami oraz w jaki sposób poprzez „mówienie” (languaging) klient/pacjent docierając do sensów i znaczeń wykazuje zmianę poznawczą.</p> <p>Bibliografia Anderson, H. (1997). <i>Conversation, language, and possibilities: A postmodern approach to therapy</i>. Basic Books. Peräkylä, A., Antaki, C., Vehviläinen, S., & Leudar, I. (Eds.). (2008). <i>Conversation analysis and psychotherapy</i>. Cambridge University Press. Swain, Merrill & Lapkin, Sharon. (2011). Languaging as Agent and Constituent of Cognitive Change in an Older Adult: An Example 1 Languaging as Agent and Constituent of Cognitive Change in an Older Adult: An Example Introduction. <i>Canadian Journal of Applied Linguistics</i>. 14. Cowley, S., & Nash, L. (2013). Language, interactivity and solution probing: repetition without repetition. <i>Adaptive Behavior</i>, 21(3), 187–198. Steffensen, S. V., & Harvey, M. I. (2018). Ecological meaning, linguistic meaning, and interactivity. <i>Cognitive Semiotics</i>, 11(1).</p>
<p>5 Elżbieta Tabakowska,</p>	<p>Love me, love me not: translation and (un)critical discourse analysis</p>	<p>Kocha – lubi – szanuje: przekład i (bez)krytyczna analiza dyskursu</p>

Kraków, Poland	<p>A discipline situated in the borderland between sociology and linguistics, CDA has been systematically developed; its main issues are dealt with by many authors of differing persuasions. Linguists will probably favour philological approach, represented by such authors as Walery Pisarek and Jerzy Bralczyk or, recently, Katarzyna Kłosińska and Michał Rusinek. However, it would be difficult to find texts in which CDA would be related to translation – either theory or practice. Yet since the “cultural turn” in TS considers the translator as a mediator in social communication, it seems a natural candidate for scholarly joint ventures. As evidence, I will present a text on which I have been working in my double capacity of translator and linguist, and which easily passes the salience test. Irene Powell’s book <i>The Daughter Who Sold Her Mother</i>, published in Oxford (2016) and soon to appear in the Polish translation, was written in English, with its Polish author’s English-speaking family in mind. A register of memories of a Holocaust victim, it is representative of “the Holocaust literature”, but it is rather unique. The perspective taken by the narrator is a reflection of that of a young Jewish mother, who saves her child from the Holocaust and who suffers from wartime trauma long after the war ends. Topics given as constitutive for CDA – antisemitism, ethnocentrism, nationalism, and racism – make up the backdrop to Powell’s narrative. Permeating the protagonist’s experience during and after the war, the narrative shows how stereotypes are connected to emotions and their verbal reflection. I will focus upon a crucial aspect of the narrative: the emotional intensity of the Mother in telling the story and the emotional attitude of the Daughter in relating her experiences. I will demonstrate possible shifts in the translation which can only be avoided by a translator sensitive to particular parameters of the broad context in which the translation is going to (dis)function.</p>	<p>Jeśli przyjąć – zgodnie ze „zwrotem kulturowym” we współczesnym przekładoznawstwie – że tłumacz pełni rolę pośrednika w procesie komunikacji społecznej, krytyczną analizę dyskursu (KAD) wypada uznać za konieczny element jego warsztatu. Jako ilustrację wybieram książkę Ireny Powell <i>The Daughter who Sold Her Mother. A Biographical Memoir</i> (2016). Książka, napisana po angielsku na użytek anglojęzycznych wnuków polskiej Żydówki ocalałej z Holokaustu, ma się ukazać w polskim przekładzie. Wpisuje się w nurt „literatury Holocaustu”, ale jest tekstem szczególnym: ukazuje losy bohaterki z perspektywy kobiety i matki walczącej o przeżycie własne i dziecka podczas Holocaustu i zmagającej się z wojenną traumą długo po zakończeniu wojny. Definiując KAD, WIKI podaje jako przykładowe „gorące tematy” antysemityzm, etnocentryzm, nacjonalizm i rasizm – wszystkie tworzą tło narracji Powell, jednocześnie uzasadniając postulat ścisłego powiązania stereotypów z emocjami oraz ich językowym odzwierciedleniem. Podstawową cechą analizowanej narracji jest wielowarstwowa i wieloaspektowa emocjonalna intensywność: na emocjonalność bohaterki nakłada się emocjonalny stosunek autorki – zarówno do opisywanych faktów, jak do wspominającej je bliskiej osoby. Postaram się pokazać, jak tłumacz może zniekształcić wymowę tekstu, jeśli nie podejmie trudu odczytania szerokiego kontekstu - historycznego, kulturowego i społecznego - w jakim stworzony przez niego dyskurs będzie funkcjonować.</p>
6 Filip Olkiewicz, Toruń, Poland	<p>The culture-formative role of translation on the example of Panajotis Kondylis' translation works including translations of his works into other languages</p> <p>Panajotis Kondylis (1943–1998) was one of the most distinguished Greek scholars in the second half of the twentieth century. Recognized not only as an author of almost twenty monographs and studies in scientific fields such as sociology, political science, philosophy, and history of ideas, published both in German and Greek, but also as a scientific editor of two book series providing the Greek readers with classics of humanities (his translations were parts of these series). As an introduction to the speech, both series will be presented with a particular emphasis on the translations carried out by Panajotis Kondylis himself. The main part of the analysis is devoted to the culture-formative role of Kondylis' translations in a wide Greek-speaking language environment and the meaning of being a translator according to Kondylis. This aspect will be shown in the light of the recently published correspondence between Kondylis and one of his publishers, G. Chatzopoulos. Then, two issues will be shown and analyzed: translation of terminology, the way how is it introduced in the target language (Greek) as well as an idiosyncratic expression of Kondylis' Modern Greek (i.e. usage of diacritics, examples of terms and words taken from other languages and katharevousa). The question arises whether Kondylis was a strong supporter of dimotiki, preferred the priority of katharevousa or chose the third way – his own version of Modern Greek language. In summary, a short overview of the current state of research will be provided with an example of works translated into other languages, with particular emphasis on the Polish contribution.</p>	<p>Kulturotwórcza rola przekładu na przykładzie działalności translatorskiej Panajotisa Kondylisa z uwzględnieniem tłumaczenia jego dzieł na inne języki</p> <p>Panajotis Kondylis (1943–1998) był jednym z najwybitniejszych greckich intelektualistów 2. połowy XX wieku. Zasłynął nie tylko jako autor niemal dwudziestu monografii i opracowań z zakresu socjologii, politologii, filozofii i historii idei, publikowanych równolegle (z nielicznymi wyjątkami) w językach niemieckim i greckim, lecz także jako redaktor naukowy dwóch serii wydawniczych przedstawiających greckiemu czytelnikowi klasykę humanistyki dawnej i współczesnej, w których publikował też swoje przekłady. Obie serie wraz z wyszczególnionymi tłumaczeniami pióra Kondylisa zostaną przedstawione we wstępnej części prezentacji. Głównym przedmiotem wystąpienia będzie analiza kulturotwórczego wpływu przekładów Kondylisa na greckie środowisko językowe ze szczególnym uwzględnieniem roli tłumacza tak, jak postrzegał ją ten autor. Przede wszystkim zostaną zanalizowane dwa aspekty tego zagadnienia: terminologia specjalistyczna, to jest sposób jej oddania we współczesnej grece (wprowadzenie nowych pojęć) oraz styl i charakter używanego w przekładach języka (osobliwości demotyku). Drugie z tych zagadnień każe postawić pytanie o stanowisko Kondylisa w nierozstrzygniętej do końca za jego życia greckiej kwestii językowej (diglosja). Całość zostanie podsumowana przeglądem badań i przekładów dzieł samego Kondylisa na inne języki. Temat wystąpienia jest w ścisłej relacji z badaniami prowadzonymi w ramach opracowywania rozprawy doktorskiej.</p>
7 Maria Chojnacka-Kuraś, Warszawa, Poland	<p>Looking for new ways of discussing cancer on the example of the Polish translations of the books <i>Cancer as the accused. Criminal investigation</i> by D.Khayat and <i>What in the World is Cancer?</i>, written by S. Herlofsen i D. Geisler. Warsaw</p> <p>The paper concerns the linguistic analysis of two cases of representing cancer in medical discourse. The material is derived from the books published in Polish in 2019, written by experts in the field of oncology. The publications are addressed to patients and their families, both adults and children. <i>Cancer as the accused. Criminal investigation</i> and <i>What in the World is Cancer?</i> are intended to perform an educational function. They explain the current state of medical knowledge and debunk myths about cancer in an accessible way and with a dose of humour. The state of research on the conventions of speaking about cancer in different languages serves as a background for the discussion. The findings show that the dominant metaphors (alternative to each other) used while talking about the illness are: FIGHT AGAINST ILLNESS and ILLNESS IS A JOURNEY. People constantly search for new forms of expression, a simple, neutral language suitable for children and a new cognitive framework for capturing the process of overcoming the disease, e.g. that of a criminal investigation. Despite the efforts, it is clearly visible in the researched texts that the lexis commonly used when talking about cancer still refers to the conventionalised metaphor of an opponent you have</p>	<p>Poszukiwanie nowych sposobów opowiadania o chorobie nowotworowej na przykładzie polskich tłumaczeń książek „Oskarżony rak. Śledztwo kryminalne” D. Khayata i „Co to ten rak?” S. Herlofsen i D. Geisler. Warszawa</p> <p>Referat dotyczy lingwistycznej analizy dwóch przykładów przedstawiania raka w dyskursie medycznym. Materiał pochodzi z książek wydanych po polsku w 2019 r., pisanych przez specjalistów z zakresu onkologii i skierowanych do pacjentów i ich rodzin, dorosłych i dzieci. Książki te z założenia mają pełnić funkcję edukacyjną: wyjaśniać w przystępny sposób, także z humorem, aktualny stan wiedzy medycznej na temat chorób nowotworowych i rozbijać mity na ich temat. Tłem rozważań jest stan badań nad konwencjami mówienia o chorobie nowotworowej w różnych językach, z którego wynika, że dominującymi modelami reprezentowania choroby są (alternatywne względem siebie) metafory: WALKI Z CHOROBA I CHOROBA TO PODRÓŻ. Mimo poszukiwań nowych form wyrazu (prostego, neutralnego języka skierowanego do dzieci oraz nowych ram poznawczych ujmujących zjawisko choroby, np. jako śledztwo kryminalne) w badanym materiale widać, że leksyka używana do mówienia o raku wciąż nawiązuje do najbardziej skonwencjonalizowanej metafory przeciwnika, z którym się walczy. Metodologicznie analiza osadzona jest w aparacie kognitywnym: wykorzystano m.in. koncepcję metafory pojęciowej G. Lakoffa i M. Johnsona (1980) oraz teorię integracji pojęciowej G. Fauconniera i M. Turnera (2002).</p>

	to fight against. Methodologically, the analysis is embedded in the cognitive terminological system: including G. Lakoff and M. Johnson's theory of conceptual metaphor (1980) as well as G.Fauconnier and M.Turner's theory of conceptual integration (2002).	
8 Maria Mocarz-Kleidienst, Lublin, Poland	<p>Oriental cuisine on screen: cultural transfer in film translation</p> <p>The object of research are verbal and visual culinary phenomena belonging to the so-called oriental cuisine in several translated films: <i>Ramen Shop</i>, <i>Sweet bean</i>, <i>The Lunchbox</i>. The starting point is the thesis that in the era of openness to cultural otherness, viewers are eager to watch more exotic film productions, considering them a source of intellectual entertainment and, at the same time, knowledge about geographically distant culture. The culinary theme, around which the plot is focused, is a kind of cultural code, which helps to get to know other cultural realities (history, human relations). These socio-cultural reception conditions determine the quality of cultural transmission. The source of knowledge about the culture of the country to which the content of the film is related is also – apart from the transfer of cultural visual artifacts – verbal transfer, i.e. the use of exotic lexis in film dialogues. Therefore, the main aim of the speech will be to analyze the quality of verbal transfer in the translation of culture-specific lexis as a condition of coherent, culturally and semiotically homogenous cultural transmission.</p>	<p>Kuchnia orientalna na ekranie – transfer kulturowy w przekładzie filmowym</p> <p>Obiektem prezentowanych badań będą werbalne i wizualne reprezentacje kulinarne z kręgu tzw. kuchni orientalnej w kilku tłumaczonych filmach: <i>Ramen</i>, <i>Smak wspomnień</i>, <i>Kwiat wiśni i czerwona fasola</i>, <i>Smak curry</i>. Punktem wyjścia jest teza, że w dobie otwartości na inność kulturową (również tę bardziej odległą), widzowie chętnie sięgają po bardziej egzotyczne produkcje filmowe, traktując je jako źródło intelektualnej rozrywki i zarazem wiedzy o kulturze odległej geograficznie. Tematyka kulinarna jaka główna oś organizacyjna fabuły filmu jest swoistym kodem kulturowym, służącym poznaniu innych realiów kulturowych (historii, relacji międzyludzkich). Te socjokulturowe przesłanki odbioru filmu tłumaczonego determinują jakość przekazu treści kulturowych. Źródłem wiedzy o kulturze kraju, w którym powiązana jest fabuła filmu, może być obok transferu reprezentacji wizualnych także transfer werbalny, tj. użycie w dialogach filmowych leksyki egzotyzującej. Stąd też głównym celem wystąpienia będzie analiza jakości transferu werbalnego w przekładzie jednostek nacechowanych kulturowo jako warunku koherentnego, kulturowo i semiotycznie jednorodnego przekazu kulturowego.</p>
9 Maria Piotrowska, Kraków, Poland	<p>Culturemes in strategic translation (a case study of a Polish detective novel)</p> <p>The study explores the translator's decision-making process and implementation of strategies and techniques in the rendition of a Polish detective novel by a contemporary Polish writer, M. Szymczkowska, into English. The main objective of the study is to analyse culture specific items (culturemes) and consider pragmatic gaps that may occur in Polish-English translation of the novel. Dynamic and contextualised strategic analysis conducted within the ARTS methodological framework and based on Pym's minimalist competence model (2003) leads to observations on the nature of cultural knowledge, awareness of cultural meanings encoded in culturemes and pragmatic assumptions in intercultural communication. Conclusions from the case study emphasize the mediating role of the translator in overcoming communicative barriers imposed by cultural distance.</p>	<p>Kulturemy w tłumaczeniu strategicznym (na przykładzie polskiej powieści kryminalnej – studium przypadku)</p> <p>Prezentacja ukazuje proces decyzyjny tłumacza oraz stosowanie strategii i technik przekładowych w tłumaczeniu na język angielski polskiej powieści kryminalnej współczesnej autorki M. Szymczkowej. Głównym celem studium jest przeanalizowanie jednostek kulturowych (kulturemów) oraz rozważenie luk pragmatycznych, które mogą pojawić się w tłumaczeniu powieści z polskiego na angielski. Dynamiczna i kontekstowa analiza strategiczna poprowadzona zgodnie z metodologią ARTS (badania w działaniu) oraz oparta na minimalistycznym modelu kompetencji według Pyma z 2003 roku prowadzi do wniosków na temat istoty wiedzy kulturowej, świadomości znaczeń kulturowych zakodowanych w kulturemach, a także założeń pragmatycznych w komunikacji międzykulturowej. Wnioski z przedstawionego studium przypadku podkreślają mediacyjną rolę tłumacza w pokonywaniu barier komunikacyjnych narzucanych różnicami międzykulturowymi.</p>
10 Ewa Gumul, Sosnowiec, Poland	<p>Changing the target text through explicitation. How simultaneous interpreters perceive their role</p> <p>One of the features distinguishing explicitation from other forms of amplification is that it does not change the meaning of the translated text (Englund Dimitrova 2005, Murtisari 2013). It does, however, change its surface form either through physical addition or specification of lexical choice or syntactic structure. And above all it changes the level of explicitness of the message, which in the case of intentional implicitness might distort the point of view of the original text. This raises the question of the role of interpreters: to what extent is it the role of interpreters to explicitate the message?</p> <p>The present study addresses the issue of changing the explicitness of the interpreted text by analysing the perception of trainee interpreters of their role. The research questions this paper attempts to answer are the following:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. What are the motivations of the interpreters in performing explicitating shifts? 2. How do they perceive their role in performing explicitation? <p>The present study relies on two types of data: the product data and the process data. The former consists of recordings and transcriptions of simultaneous interpreting outputs, whereas the latter includes recordings and transcriptions of retrospective protocols of the interpreters participating in the experiment.</p>	<p>Jak eksplicytacja zmienia tekst. Perspektywa tłumacza symultanicznego</p> <p>Eksplicytacja tym różni się od innych form amplifikacji tekstowej, że nie zmienia znaczenia przekazu (Englund Dimitrova 2005, Murtisari 2013). Zmienia jednak strukturę powierzchniową tekstu poprzez fizyczne dodanie lub konkretyzację. Przede wszystkim zmienia poziom eksplicytności przekazu, co w przypadku celowej implicytności może prowadzić do zmiany punktu widzenia przedstawionego w tekście. Powstaje zatem pytanie o rolę tłumacza: do jakiego stopnia tłumacz może dokonać eksplicytacji treści przekazu?</p> <p>W swojej prezentacji pragnę omówić zjawisko eksplicytacji w tłumaczeniu ustnym z perspektywy samych tłumaczy i tego jak postrzegają swoją rolę. W badaniu wykorzystano triangulację metod badawczych zestawiając analizę produktu (porównanie tekstów wyjściowego z docelowymi) z analizą procesu tłumaczenia (za pomocą protokołów retrospektywnych).</p>
11 Marcin Walczyński, Wrocław, Poland	<p>Polish-English certified interpreter's psycho-affectivity</p> <p>Interpreting studies is a continually developing branch of widely understood translation studies. It might also be postulated that at times interpreting studies transgresses the long-established scientific borders, thereby becoming more and more interdisciplinary. One of such truly interdisciplinary subfields of interpreting studies is interpreter psychology – a branch dealing with a variety of psychological phenomena of cognitive and psycho-affective nature occurring during the process of</p>	<p>Psycho-afektywność tłumacza ustnego przysięgłego języka angielskiego</p> <p>Badania nad przekładem ustnym są stale rozwijającą się gałęzią szeroko pojętego przekładoznawstwa. Można nawet rzec, że obecnie badania nad przekładem ustnym przekraczają dawno ustalone granice dyscyplin naukowych, stając się przez to coraz bardziej interdyscyplinarne. Jednym z takich interdyscyplinarnych obszarów badań nad przekładem ustnym jest tzw. psychologia tłumacza ustnego – obszar badawczy, w ramach którego bada się różnorodne zjawiska psychologiczne o charakterze kognitywnym i psycho-afektywnym zachodzące w</p>

	<p>interpreting. Among the aspects studied within interpreter psychology is the interpreter's psycho-affectivity constituted by the so-called psycho-affective factors (i.e. anxiety, fear, language inhibition/language ego/language boundaries, extroversion/introversion/ambiversion, self-esteem, motivation, and stress).</p> <p>The presentation starts from a few remarks concerning interpreting psychology and its two strands – the cognitive one and the psycho-affective one. What follows is an outline of what certified interpreting in Poland is. The major part of the presentation is devoted to the discussion of the results of the study carried out among 76 Polish-English certified interpreters performing consecutive interpreting. All of the above-mentioned psycho-affective factors are discussed with reference to how they are subjectively experienced by certified interpreters and how they affect consecutive interpreting performance in certification-requiring contexts. It seems that even though certified interpreting is typically a highly formalised activity, the studied certified interpreters do experience a variety of affects – emotions, feelings and states and the psycho-affective factors indeed influence the way, in which interpreters perform consecutive interpreting. It also transpires that the interpreter's psycho-affectivity is a continuously active module which is perhaps impossible to be totally "switched off" during interpreting.</p>	<p>procesie przekładu ustnego. Pośród zagadnień badanych w ramach psychologii przekładu ustnego jest kwestia psycho-afektywności tłumacza ustnego, która składa się z tzw. czynników psycho-afektywnych (tj.: lęk, strach, zahamowanie językowe/ego językowe/granice językowe, ekstrawersja/introwersja/ambiwersja, poczucie własnej wartości, motywacja oraz stres).</p> <p>Pierwszym zagadnieniem poruszonym w prezentacji będzie psychologia przekładu ustnego wraz z jej dwoma nurtami – kognitywnym oraz psycho-afektywnym. W dalszej części prezentacji omówiony zostanie przekład ustny poświadczony. W głównej części prezentacji, przedstawione zostaną wyniki badań przeprowadzonych wśród 76 tłumaczy przysięgłych języka angielskiego tłumaczących konsekwentnie. Dyskusji poddane zostaną wszystkie wyżej wymienione czynniki psycho-afektywne oraz to, jak one wpływają na jakość przekładu konsekwentnego w kontekstach wymagających obecności tłumacza przysięgłego. Wydaje się, że pomimo tego, iż tłumaczenie poświadczane jest wysoce sformalizowaną czynnością, tłumacze przysięgli doświadczają działania różnych afektów, emocji, odczuć czy stanów oraz, że czynniki psycho-afektywne wpływają na sposób przekładu konsekwentnego. Ponadto, wyniki badań pokazują, że psycho-afektywność tłumacza ustnego jest stale aktywnym modulem, którego prawdopodobnie nie można całkowicie „wyłączyć” podczas przekładu ustnego.</p>
<p>12 Aneta Tatarczuk, Wrocław, Poland</p>	<p>The naturalness of the target language in audiovisual translation - beyond the fidelity of translation - the series "1983" translated into Polish</p> <p>This is the first instance in the Polish cinematography that the series telling the story about Polish reality has been written originally in English and then translated into Polish. This is also the first Polish Netflix production. Joshua Long is the originator, creator, and author of the "1983" series' script. Producers also engaged Agnieszka Holland, a great film director, as one of the four directors of the series. The reviewers have praised the show for its picture, acting, directing, and cast. However, it seems like the process of translation has overwhelmed the producers of the show because viewers and reviewers found multiple mistakes and discrepancies in Polish subtitles for this show. The show has been heavily criticised in Polish and in foreign media for the poor quality of language translation. Our presentation will try to answer the question: what is more important in the world of audiovisual translation, faithfulness, which at times balances on the verge of literality, or the naturalness of the translation?</p>	<p>Pojęcie naturalności języka docelowego w przekładzie audiowizualnym – serial telewizyjny „1983” w przekładzie na język polski</p> <p>Jest to pierwszy przypadek w polskiej kinematografii, w którym serial opowiadający o polskiej rzeczywistości został pierwotnie napisany w języku angielskim, a następnie przetłumaczony na język polski. To także pierwsza polska produkcja Netflix. Joshua Long jest pomysłodawcą, twórcą i autorem scenariusza serialu telewizyjnego zatytułowanego „1983” Producenci zaangażowali także Agnieszkę Holland, wspaniałą reżyserkę filmową, jako jedną z czterech reżyserów serialu. Recenzenci wychwalali serial za zdjęcia, aktorstwo, reżyserię i obsadę. Wydaje się jednak, że proces tłumaczenia przytłoczył producentów serialu, ponieważ widzowie i recenzenci znaleźli wiele błędów i rozbieżności w polskich dialogach do tego serialu. Program został ostro skrytykowany w polskich i zagranicznych mediach za jakość przekładu. Nasza prezentacja spróbuje odpowiedzieć na pytanie: co jest ważniejsze w świecie tłumaczeń audiowizualnych, wierności, która czasem balansuje na granicy dosłowności czy naturalności wypowiedzi?</p>
<p>13 Agata Hołobut, Kraków, Poland</p>	<p>Visual/Verbal Imagery in Film Audiodescription</p> <p>Defined as ‘a way of using words to represent the visual world,’ audio description (AD) is a narrative practice which ‘enables persons who are blind or visually impaired to form a mental image of what they cannot see’ (Salzhauer Axel <i>et al.</i> 2003: 229). As such, it allows non-sighted viewers access to live events, audiovisual productions and theatrical performances, as well as museum and gallery exhibitions. AD has received increasing attention of researchers coming from different fields, including media accessibility and audiovisual translation studies, disability studies, cognitive science, art history and museology, pedagogy and describer training.</p> <p>In my presentation, I adopt a translational perspective and analyse film AD as a form of intersemiotic transposition. Following Elżbieta Tabakowska's cognitive linguistic approach to translation, which focuses on “equivalence on the level of imagery” (Tabakowska 1993: 30), I argue that audio describers have at their disposal diverse verbal techniques which allow them to reflect rather than describe the semiotic effects of camerawork and editing. To illustrate my point, I will use examples of professional audio-description prepared for BBC television series and Netflix original series.</p> <p>References Salzhauer Axel, Elizabeth; Sobol-Levent, Nina (eds) (2003). <i>Art Beyond Sight: A Resource Guide to Art, Creativity and Visual Impairment</i>. Art Ducato for the Blind. Tabakowska, E. (1993). <i>Cognitive Linguistics and Poetics of Translation</i>. Tübingen: Gunter Narr Verlag.</p>	<p>Obrazowanie wizualne/językowe w audiodeskrypcji filmowej</p> <p>Definiowana jako „sposób posłużenia się słowem po to, by przedstawić świat wizualny” audiodeskrypcja jest praktyką narracyjną, która „pozwala osobom niewidomym i niedowidzącym stworzyć wyobrażenie tego, czego nie mogą zobaczyć” (Salzhauer Axel <i>et al.</i> 2003: 229). Zapewnia im dostęp do wydarzeń kulturalnych, filmów i spektakli teatralnych, a także ekspozycji w galeriach sztuki i muzeach. Zaskarbiła sobie zainteresowanie badaczy różnych dziedzin: specjalistów z zakresu accessibility studies, studiów nad niepełnosprawnością, znawców przekładu audiowizualnego, kognitywistów, historyków sztuki, muzeologów, pedagogów specjalnych czy dydaktyków audiodeskrypcji.</p> <p>W swojej prezentacji przyjmuję perspektywę przekładoznawczą, analizując audiodeskrypcję filmową jako formę przekładu intersemiotycznego. Nawiązując do badań Elżbiety Tabakowskiej, która sięgnęła po instrumentarium poetyki kognitywnej, żeby zdefiniować ekwiwalencję na płaszczyźnie obrazowania (werbalnego), pokazuję, że audiodeskrypcja ma do dyspozycji techniki werbalne umożliwiające nie tyle opis, ile odzwierciedlenie pracy kamery i montażu. Dla ilustrowania tezy sięgnę po przykłady zaczerpnięte z seriali BBC oraz platformy streamingowej Netflix.</p> <p>Bibliografia Salzhauer Axel, Elizabeth; Sobol-Levent, Nina (eds) (2003). <i>Art Beyond Sight: A Resource Guide to Art, Creativity and Visual Impairment</i>. Art Ducato for the Blind. Tabakowska, E. (1993). <i>Cognitive Linguistics and Poetics of Translation</i>. Tübingen: Gunter Narr Verlag.</p>
<p>14 Agnieszka Seweryn, Kraków, Poland</p>	<p>Is the Contemporary Decalogue in the rhythm of rap? Can it be translated? English subtitles for the film <i>Oxygen</i> by Ivan Vyrypaev</p> <p>The play <i>Oxygen</i> (Кислород), written in 2002 by Ivan Vyrypaev, has gained considerable critical</p>	<p>Czy współczesny Dekalog jest w rytmie rapu? Czy możemy go przetłumaczyć? Angielskie napisy do filmu „Tlen” Iwana Wyrupajewa</p> <p>Napisana w 2002 roku przez Iwana Wyrupajewa sztuka „Tlen” (ros. <i>Кислород</i>) już po premierze zdobyła</p>

	<p>acclaim. It was translated into many European languages and performed in many European theatres. Moreover, it has become a symbol of the Russian New Drama movement. <i>Oxygen</i> has been adapted by Vyrypaev in 2009 into a seventy-five-minute long visual “album”, which includes ten musical tracks (similar to the popular video clips). Each track is an authorial commentary to one of the Ten Commandments, with regard to contemporary sins and/or global issues. Together they create a complete story. Vyrypaev plays with his audience by using music and dialogue or monologue narration, mixed with animation and documentary clips. The phonetic layer is particularly important here, as it gives the entire film rhythm and regularity. Because of that, this film has been translated into other languages only by adding subtitles. I would like to compare the Russian transcript with the English translation of the second track called <i>Sasha loves Sasha</i> (Саша любит Сашу), which is a commentary to the 6th Commandment: “Thou shalt not commit adultery”, in Vyrypaev’s film adapted as “Thou shalt not look at a woman with lust”. Finally, I would like to answer some questions: is it possible to translate such amount of spoken source language text into the subtitles in the target language? Which omissions are inevitable due to the use of such form of audiovisual translation as subtitling? And how does it affect the perception of the film?</p>	<p>szerokie uznanie wśród krytyków. Tekst został przetłumaczony na wiele europejskich języków, a sztuka była wystawiana na deskach największych europejskich teatrów. Stała się również symbolem ruchu „nowej rosyjskiej dramaturgii”. Sam Autor zaadaptował w 2009 roku „Tlen” w formie 75-minutowego „albumu wizualnego” o tym samym tytule: na film składa się 10 utworów przypominających popularne współczesne teledyski. Każda ścieżka muzyczna to <i>de facto</i> autorski komentarz do jednego z Dziesięciu Przykazań, jednak w uwspółcześnionej wersji – Wyrpajew porusza problemy związane z m.in. ochroną środowiska, miłością w XXI wieku czy przemocą domową. Utwory składają się w logiczną całość, którą tematycznie spaja przedstawiona historia dwojga głównych bohaterów. W celu wywołania refleksji u widza Wyrpajew wykorzystuje zarówno muzykę, jak i dialogi przemieszane z monologami, animacją czy fragmentami filmów dokumentalnych. Szczególnie ważna jest jednak warstwa fonetyczna, która nadaje całości rytm oraz pewną powtarzalność. Ze względu na swoją nietypową formę dzieło Wyrpajewa zostało przetłumaczone na języki obce wyłącznie poprzez wprowadzenie napisów. W swoim referacie chciałabym porównać rosyjski transkrypt z angielskimi napisami do filmu na przykładzie drugiej ścieżki dźwiękowej pod tytułem „Sasha loves Sasha” (ros. <i>Саша любит Сашу</i>). Opiera się ona na szóstym przykazaniu („Nie cudzołóż”), które Autor zinterpretował jako „Nie patrz na kobiety z pożądaniem”. Chciałabym zastanowić się, czy możliwe jest przetłumaczenie tak dużej ilości tekstu mówionego w formie napisów, jakie ograniczenia wymusza użycie tego rodzaju przekładu audiowizualnego i w jaki sposób może to wpłynąć na percepcję treści filmu.</p>
<p>15 Jan Gościński, Kraków, Poland</p>	<p>Conceptual divergencies in Polish and English criminal law</p> <p>The segmentation of extralinguistic reality in various languages quite frequently does not overlap, which is one of the sources of translation difficulties. This problem is particularly well visible in the field of law because different societies shape this sphere of life in a way that is unique to them, establishing institutions unknown to other legal systems or forming their own notional networks. It is this last issue that will be addressed. I will examine the differences between English and Polish notional networks created around such criminal law terms as <i>homicide</i>, <i>assault</i> and <i>burglary</i> on the one hand and <i>zabójstwo</i>, <i>czynna napaść</i> and <i>włamanie</i> on the other in order to expose semantic shifts between them and to identify the consequences of those shifts in translation.</p>	<p>Rozbieżności pojęciowe w polskim i anglosaskim prawie karnym</p> <p>Segmentacja rzeczywistości pozajęzykowej w różnych językach niejednokrotnie nie nakłada się na siebie, co jest jednym ze źródeł trudności przekładowych. Problem ten szczególnie wyraziście uwidacznia się w dziedzinie prawa, gdyż różne społeczności kształtują tę dziedzinę życia w charakterystyczny dla siebie sposób, formując instytucje nieznanne w innych systemach prawnych bądź w specyficzny dla siebie sposób budując siatki pojęciowe. Ta właśnie ostatnia kwestia będzie przedmiotem refleksji. Przyjrzymy się różnicom w angielskich i polskich siatkach pojęciowych zbudowanych wokół takich terminów z zakresu prawa karnego, jak <i>homicide</i>, <i>assault</i> i <i>burglary</i> oraz <i>zabójstwo</i>, <i>czynna napaść</i> i <i>włamanie</i>, pokazując istniejące w ich obrębie przesunięcia semantyczne oraz konsekwencje tych przesunięć dla tłumaczenia.</p>
<p>16 Izabela Bawej, Bydgoszcz, Poland</p>	<p>Some aspects of legal translation in the intercultural context illustrated by the extradition procedure between Germany and Poland</p> <p>The aim of this paper is to analyze legal language, that is, language used by lawyers, here German prosecutors, in official letters. This is illustrated by examples of documents in the extradition procedure where Polish citizens are delivered from Germany to Poland for prosecution or punishment. The source of research material are formal letters from German public prosecutor’s offices to the Polish District Court within the frame of mutual assistance in criminal matters by surrendering the wanted person based on the European Arrest Warrant. Every text, also a legal text, is a certain cultural phenomenon. The translation process of those texts from German into Polish makes it possible to draw distinctions between Poland’s rule of law and the rule of law in Germany and, what is more, it allows recognizing two systems of perception of the world from the cultural standpoint. To show the specificity of legal language, I’d like to focus on the linguistic analysis of legal terminology and legal terms in the field of criminal law and on an explanation as to their cultural background. In this context, I want to raise the question of how to tailor German terminology to the Polish one in order for the text to be clear and understandable for the Polish readers, e.g. a judge, parties in legal proceedings, counsellors or legal representatives.</p>	<p>Wybrane aspekty przekładu tekstu prawniczego w kontekście międzykulturowym na przykładzie postępowania ekstradycyjnego między Republiką Federalną Niemiec a Rzeczpospolitą Polską</p> <p>Głównym celem niniejszego wystąpienia jest analiza języka prawniczego, tj. języka jakim posługują się prawnicy, tu niemieccy prokuratorzy, w korespondencji urzędowej na przykładzie pism w postępowaniu w sprawie o przekazanie polskich obywateli z Niemiec do Polski celem ścigania karnego lub wykonania kary. Korpusem badawczym są wnioski kierowane z niemieckich prokuratur do polskiego sądu okręgowego w ramach międzynarodowej pomocy prawnej w sprawach karnych o przekazanie osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania. Każdy tekst, w tym również prawniczy, jest pewnym zjawiskiem kulturowym. Tłumaczenie takiego typu tekstu z języka niemieckiego na język polski pozwala nie tylko porównać systemy prawne obu państw, lecz także poznać dwa sposoby ujmowania świata od strony aspektów kulturowych. Aby „oddać” specyfikę języka prawniczego, przedmiotem rozważań jest analiza językowa terminologii prawniczej i pojęć z zakresu prawa karnego oraz wyjaśnienie ich tła kulturowego. W tym kontekście uwzględniony zostanie także problem dostosowania niemieckiej terminologii prawniczej do polskiej, tak aby tekst był zrozumiały i czytelny dla polskich odbiorców, tj. sędziego, stron w postępowaniu, obrońców czy pełnomocników.</p>
<p>17 Magdalena Łomzik, Kraków, Poland</p>	<p>Intralingual translation of medical documentation as a social initiative</p> <p>Medical language, just like every specialist language, often hinders or even disables successful communication between a specialist and a layman (the doctor and the patient). It is characterised not only by specialist terminology referring to medical knowledge, which is usually unavailable to the patient, but also by the occurrence of words of foreign origin, specific structures and numerous abbreviations and acronyms. German-speaking patients can, however, use various tools which can help them understand the information conveyed during a conversation with a doctor or contained in medical documentation. Such free help is offered by the Bertelsmann Stiftung Foundation and “Was hab’ ich?” GmbH initiated a few years ago, whose main purpose is to provide information to patients in a manner understandable to them. One of these initiatives is the provision of an online diagnosis translator (Diagnosen-Dolmetscher) and a translator of medical specialisation names (Facharzt-Dolmetscher). Furthermore, translation of test results (Befunddolmetscher) supports patients in</p>	<p>Intralingwalne tłumaczenie dokumentacji medycznej jako inicjatywa społeczna</p> <p>Język medyczny, tak samo jak każdy inny język specjalistyczny, często utrudnia komunikację między specjalistą a laikiem (lekarzem a pacjentem). Niemieckojęzyczni pacjenci mogą jednakże bezpłatnie skorzystać z pomocy w zrozumieniu informacji przekazanych w rozmowie z lekarzem czy zawartych w dokumentacji medycznej, które oferują m.in. fundacja Bertelsmann Stiftung i spółka "Was hab' ich?" GmbH. W referacie zostaną przedstawione trzy narzędzia, z których można skorzystać w celu przetłumaczenia niemieckiego języka medycznego na język zrozumiały pacjentowi, a mianowicie: translator nazw chorób zgodnie z klasyfikacją ICD-10, internetowy leksykon medyczny oraz usługa tłumaczenia fragmentów dokumentacji medycznej przez studentów medycyny. Na podstawie przykładowej karty informacyjnej z leczenia zostaną omówione funkcjonalności poszczególnych narzędzi oraz podjęta próba oceny ich przydatności w rozumieniu tekstu medycznego.</p>

	<p>understanding the diseases diagnosed in them, and exemplary test results shared on this portal as well as their translation into an easy language help to understand the content of results. The best assistance can be given to patients on the portal washabich.de, which allows to send parts of medical records and obtain their free translation into general language. All the above-mentioned tools facilitating the comprehension of medical language can be treated as tools offering intralingual translation, defined as the rendering of specialist terms in the general language, understandable for the patient, who is not a specialist in the field of medicine. This paper presents and elaborates on examples of intralingual translations of selected German medical terminology, derived from the above tools. The purpose of the analysis comprised an attempt to portray elements of medical documentation which, in the opinion of students and doctors, require representation in plain language, and the manner of their translation.</p>	
<p>18 Olga Mastela, Kraków, Poland</p>	<p>Transcreation in melic translation</p> <p>The paper is devoted to the phenomenon of <i>transcreation</i> (creative re-writing) of French songs' lyrics by the famous Polish songwriter Wojciech Młynarski (1941-2017). The artist seems to have been a true master of <i>transcreation</i>, if we understand the concept in the way suggested in the 1960s by a Brazilian scholar and translator, Haroldo de Campos (1929-2003). In the present paper, on the example of selected lyrics in their original versions and in Młynarski's renderings, it is shown how – by means of applying different translation and adaptation strategies and using various stylistic devices – the songwriter created new Polish texts, both humorous and touching, on the basis of original French lyrics and music. Translation issues discussed in the paper include chosen aspects of literary translation and multimodal translation, such as linguistic and cultural (un)translatability, poetic function and <i>singability</i> of the source and target texts. Song-poems, meant to be sung and performed, constitute a challenge for the translator who – in search for 'translational dominant', as Anna Bednarczyk (2008) defines it – may decide to re-create the sound, rhythm and melody (that is the 'melic' function) of the original, at the same time semantically modifying the content. Such a procedure may, in turn, result in the production of verses that only pretend to be translation but, in fact, constitute lyrics abounding in entirely different allusions and meaning, specifically aimed at the target audience.</p>	<p>Transkreacja w przekładzie melicznym</p> <p>Referat poświęcony będzie nie tyle tłumaczeniu, ile „tworzeniu na nowo” w języku polskim (czyli transkreacji) przez Wojciecha Młynarskiego piosenek francuskich autorów („transkreacja” w rozumieniu tego słowa proponowanym przez brazylijskiego uczonego i tłumacza Harolda de Camposa). Celem referatu będzie ukazanie Młynarskiego jako mistrza transkreacji na przykładzie wybranych piosenek i zastosowanych w nich przez słynnego polskiego tekściarza zabiegów tłumaczeniowych i stylistycznych prowadzących do stworzenia zabawnych i wzruszających tekstów polskich na kanwie francuskich tekstów i muzyki. Rozważaniom przekładoznawczym z kręgu tłumaczeń literackich oraz językoznawstwa stosowanego towarzyszyć będzie refleksja nad wartością meliczną omawianych utworów i ich przekładów (transkreacji). Piosenka poetycka, a więc utwór przeznaczony do śpiewania, stanowi bowiem wyzwanie dla tłumacza, który poszukując „dominanty translatorskiej” (wg Anny Bednarczyk) decyduje się na odwzorowanie brzmienia (a więc funkcji melicznej) oryginału niejednokrotnie kosztem znaczeń danych wersetów. Powstać zatem mogą teksty jedynie pozornie będące tłumaczeniami, a w istocie stanowiące utwory bogate w zupełnie inne, nowe aluzje i znaczenia.</p>
<p>19 Szymon Kukulak, Kraków, Poland</p>	<p>Baggins, not Bagosz! Remarks on the uniqueness of translations of fantasy texts and their (non)-canonical nature in fan ratings</p> <p>The presentation aims at introducing some phenomena specific to Polish translations of English-language cultural texts in the field of fantasy (mainly SF and fantasy), such as the issue of translatability of English neologisms, nicknames or toponyms, functioning in the non-mimetic presented worlds (thus, they are deprived of a fictional basis in their original shape). Particular emphasis will be placed here on the cases of fan consensus as to the "canonical" nature of some translations in this respect (and thus: bottom-up sanctioning of certain translation practices), while rejecting others (for various reasons). At the same time, these are assessments that – in the case of long series (or texts translated several times) – often evolve, depending on many factors that will be identified. A number of examples of this evolution will be discussed, both in the literary domain (e.g. translations of <i>The Lord of the Rings</i> and <i>Dune</i>), through film and television works (e.g. <i>Star Trek</i>, the <i>Star Wars</i> saga), to computer games (e.g. <i>WarCraft</i> series) from the period after 1989.</p>	<p>Baggins, nie Bagosz! O specyfice przekładów tekstów fantastycznych i ich (nie-)kanoniczności w ocenach fanowskich</p> <p>Prelekcja przybliżyć ma niektóre zjawiska specyficzne dla polskich tłumaczeń anglojęzycznych tekstów kultury z zakresu fantastyki (przede wszystkim SF i fantasy), jak np. kwestię przekładalności anglojęzycznych neologizmów, przydomków czy toponimów, funkcjonujących w niemimetycznych światach przedstawionych (przez co zostają one pozbawione umocowania fabularnego w swoim kształcie pierwotnym). Szczególny nacisk położony tu zostanie na przypadki konsensusu fanowskiego co do „kanoniczności” pod tym względem jednych tłumaczeń (a zatem: oddolnego usankcjonowania pewnych praktyk translatorskich) przy jednoczesnym odrzuceniu innych (z różnorodnych przyczyn); a przy tym: są to oceny, które – w przypadku długich serii (lub kilkakrotnie tłumaczonych tekstów kultury) – często ewoluują, zależnie od wielu czynników, które zostaną nakreślone. Omówiony zostanie szereg przykładów takiej ewolucji, zarówno w domenie literackiej (np. tłumaczenia "Władcy pierścieni" i "Diuny"), przez dzieła filmowe i telewizyjne (np. "Star Trek", saga "Star Wars"), po gry komputerowe (np. seria "WarCraft ") z okresu po 1989 roku.</p>
<p>20 Ewa Konefał, Gdańsk, Poland</p>	<p>On the contribution of Russian-language cultural research to translation studies</p> <p>Researchers' interest in the cultural aspects of the translation process and the functioning of translation as a product of translation activity appeared much earlier than the so-called cultural turn in global translation studies. The proposed paper reviews Russian-language translation research, addressing various cultural issues, discussed from the beginning of scientific reflection on the subject up to this day. The analyzed publications form a rich and methodologically diverse body of research were conducted in different periods with varying intensity, in many fields and specialties, including linguistics, literary studies, philosophy, pedagogy, psychology, cultural studies, and library studies. The majority of them are located in the linguistic domain (primarily lexical), conducted with unchanging popularity to this day. Less common are studies that recognize translation as a cultural phenomenon and, at the same time, an important culture-forming factor.</p> <p>The aim of the paper is to isolate basic issues appearing in broadly understood cultural research on translation, to present their dynamics at various stages of evolution of humanities in general, and</p>	<p>Z historii rosyjskojęzycznych badań kulturowych nad przekładem</p> <p>Zainteresowanie badaczy aspektami kulturowymi procesu translacji oraz funkcjonowania przekładu jako wytworu działalności translatorskiej pojawiło się znacznie wcześniej, niż powszechnie określa się moment tzw. zwrotu kulturowego w światowym przekładoznawstwie. W proponowanym referacie zostanie dokonany przegląd rosyjskojęzycznych badań nad przekładem podejmujących różnorodne kwestie kulturowe, obecne w nich od początku kształtowania się naukowej refleksji przekładoznawczej po dziś. Tworzą one bogaty i zróżnicowany metodologicznie korpus badań prowadzonych w różnych okresach z różną intensywnością na gruncie i styku wielu dziedzin i specjalności, m.in. językoznawstwa, literaturoznawstwa, filozofii, pedagogiki, psychologii, kulturoznawstwa, bibliotekoznawstwa. Mieszczą się w nim zarówno prace pozostające w domenie języka, jak i ujmujące przekład jako fenomen kultury i istotny czynnik kulturotwórczy. Celem wystąpienia będzie wyodrębnienie kręgu podstawowych zagadnień pojawiających się w szeroko rozumianych badaniach kulturowych nad przekładem, przedstawienie ich dynamiki na różnych etapach ewolucji myśli przekładoznawczej i ogólnohumanistycznej oraz próba konfrontacji z badaniami kulturowymi podejmowanymi na obszarze nierosyjskojęzycznym.</p>

	translation studies in particular. Moreover, an attempt is made to confront Russian-language cultural research into translation with non-Russian research.	
Panel 3 – Pragmatics		
1 Małgorzata Pachowicz, Tarnów, Poland	<p>Linguistic reactions to disease of the popular actor, i.e. shades of emotion in the comments of Internet users</p> <p>The presentation is in tune with the subject matter of the conference which concerns various aspects of communication from the social perspective. The aim of the paper is to draw attention to the range of emotions present in the comments of Internet users on the illness of a well-known Polish actor, a celebrity. These comments reflect standard, expected compassionate attitudes and politeness on the one hand, and jealousy, anger or even hatred on the other. These various manifestations of intercultural communication testify to both changes in the perception of a particular communication situation and changes in the language of comments that respond to this situation.</p>	<p>Językowe reakcje na chorobę popularnego aktora, czyli odcienie emocji w komentarzach internautów</p> <p>Przedstawiane rozważania wpisują się w zakres tematyki konferencji, dotyczącej różnych aspektów komunikacji osadzonych w perspektywie społecznej. Celem referatu jest zwrócenie uwagi na gamę emocji, obecną w wypowiedziach internautów komentujących fakt choroby znanego polskiego aktora, celebryty. W wypowiedziach internautów odzwierciedliły się z jednej strony tradycyjne, oczekiwane w takiej sytuacji postawy współczucia właściwie polskiej grzeczności językowej, z drugiej jednak także postawy zazdrości, złości czy nienawiści. Te różne przejawy komunikacji wewnątrz kulturowej świadczą zarówno o zmianach zachodzących w sposobie postrzegania określonej sytuacji komunikacyjnej, jak i zmianach w języku komentarzy będących reakcją na tę sytuację.</p>
2 Agata Komorowska, Kraków, Poland	<p>How do Spanish speakers say "no" - the discursive-pragmatic mechanisms for expressing refusal in Spanish</p> <p>Polish and Spanish language etiquettes have many similarities. It is also the case when the need for expressing refusal occurs. As in many other cultures, this type of speech act is considered to go against the norms of linguistically polite behaviour (it is the face-threatening act, as described by Brown and Levinson). However, linguistic mechanisms and discursive strategies employed by the speakers of both languages discussed here seem to differ in many respects when it comes to expressing refusal.</p> <p>The present work concentrates on the analysis of these mechanisms and strategies in Spanish, by taking into account both morphosyntactic and discursive-pragmatic perspectives. The language data of the analysis are derived from the database of spoken language Val.Es.Co. and from the corpus provided by the Royal Academy of the Spanish language (Real Academia de la Lengua Española). In addition, every Spanish example is compared with a Polish equivalent in order to underline the differences between ways of refusing between the two languages, which mostly arise due to cultural pragmatics.</p> <p>The theoretical framework of the study consists of the principal works concerning linguistic politeness (Leech, Lakoff, Brown and Levinson, Goffman). Additionally, the theory developed by the Argentinian linguist Bravo is taken into account, which traces the sources of linguistic behaviours to two culturally-determined human needs: autonomy and affiliation. What is more, the study is also informed by research by Wierzbicka, as well as that by some of the most eminent Spanish pragmaticians - Briz Gómez, Escandell Vidal and Albelda Marco.</p>	<p>Hiszpanie mówią ‘nie’, czyli mechanizmy dyskursywno-pragmatyczne w wyrażaniu odmowy w języku hiszpańskim</p> <p>Polską i hiszpańską etykietę językową cechuje wiele podobieństw. Nie inaczej jest w przypadku konieczności wyrażenia odmowy. Podobnie jak w wielu innych kulturach, z punktu widzenia uprzejmości językowej tego typu akt mowy uważany jest za naruszający normy grzecznościowych zachowań językowych (choćby w związku z tzw. zagrożeniem 'twarzy', wg Brown i Levinsona). Jednakże mechanizmy lingwistyczne oraz strategie dyskursywne do których uciekają się użytkownicy wspomnianych języków w formułowaniu treści odmownych wydają się w wielu punktach różnić.</p> <p>W niniejszym wystąpieniu chcemy przeanalizować specyfikę takich mechanizmów i strategii w języku hiszpańskim, zarówno na poziomie morfosyntaktycznym, jak i pragmatyczno- dyskursywnym, korzystając z bazy danych języka mówionego <u>Val.Es.Co</u> oraz bazy korpusowej Królewskiej Akademii Języka Hiszpańskiego (Real Academia de la Lengua Española). Jednocześnie, zestawimy przykłady hiszpańskie z polskimi odpowiednikami, aby wypuklić różnice w tym względzie między oboma językami, wynikające w dużej mierze z pragmatyki kulturowej.</p> <p>Na ramy teoretyczne, oprócz klasycznych prac poruszających kwestie grzeczności językowej (Leech, Lakoff, Brown i Levinson, czy Goffman), złoży się także koncepcja argentyńskiej lingwistki Bravo, upatrująca źródła zachowań językowych w dwóch ludzkich potrzebach uwarunkowanych kulturowo: w dążeniu do <i>autonomii</i> lub <i>afiliacji</i>. Dodatkowo, sięgniemy także do badań Wierzbickiej, czy też najwybitniejszych hiszpańskich specjalistów w dziedzinie pragmatyki, takich jak Briz Gómez, Escandell Vidal czy Albelda Marco.</p>
3 Dmytro Teterya, Warsaw, Poland	<p>Processes of embodiment of cognition: key words in an anthropological pragmatic analysis of a selected passage from Dr M. Wisłocka</p> <p>The purpose of the article is to present a new method which allows for the identification of the phenomenon of embodied cognition by means of keywords. The author will try to show the basic differences between the theory of the embodiment of cognition and traditional cognitive science. Next step will be the presentation of examples of works motivating embodied cognitive science. The embodiment of cognition will be placed in the field of situated cognition theory and then, by implementing the human nervous system into the pragmatic Morris' triangle, I will attempt to discover the mechanics of cognitive processing dependent on the features of human physical body and stimuli controlled by embodied cognition. In order to fulfil the task, I will use keywords obtained from the text containing the author's description of the vaginal and perineal muscle exercises developed by Dr Michalina Wisłocka, which are the result of fifteen years of her medical, scientific, and social experience in the Conscious Motherhood Clinic.</p>	<p>Słowa klucze w pragmatyce antropologicznej sposobem odkrywania mechaniki procesów <i>embodiment of cognition</i> na przykładzie fragmentu tekstu dr M. Wisłockiej</p> <p>Celem referatu jest przedstawienie sposobu identyfikacji przejawów zjawiska <i>embodiment of cognition</i> za pomocą wybranych słów kluczy. Autor pokaże podstawowe różnice między teorią ucieleśnienia poznania a tradycyjną kognitywistką umysłu, przedstawi przykłady prac napędzających rozwój kognitywistki umysłu wcielonego jako odrębnej dyscypliny, ulokuje kognitywistkę umysłu wcielonego w obrębie teorii poznania sytuacyjnego (situated cognition), po czym implementując układ nerwowy człowieka do trójkąta pragmatycznego Morrisa odkryje mechanikę procesów poznawczych uzależnioną od cech ciała fizycznego człowieka i bodźców sterowanych przez umysł wcielony. Do realizacji przedstawionego zadania zostaną użyte słowa klucze, pozyskane z tekstu opisu autorskiego zespołu ćwiczeń mięśni pochwy i krocza opracowanego przez dr Michalinę Wisłocką, będącego wynikiem jej piętnastoletniej pracy lekarskiej, naukowej oraz społeczno-publicystycznej w Poradni Świadomego Macierzyństwa.</p>

<p>4 Edyta Koncewicz-Dziduch, Kraków, Poland</p>	<p>New life of the Glagolitic script. Reactivation of the first alphabet of the Slavs in contemporary culture and scholarship of Croatia</p> <p>The Glagolitic alphabet has always been present in a special way in Croatian culture, first as the script of liturgical books, first prints, and from the 13th century on also as the alphabet of secular literature. Locally, for example on the island of Krk, the Glagolitic script was used in both functions until the 19th century, and later it was only a cultural relic, recorded in many classical works of Croatian literature. In modern times, especially in the 1990s, you can observe the constantly growing popularity of this script, which is treated as an element of Croatian national identity. The interest in the Glagolitic alphabet continues and is manifested, among others, by Glagolitic courses offered for people of all ages, especially for children and adolescents, by reading Glagolitic texts, scientific research, organizing exhibitions, conferences, and the use of the Glagolitic script in contemporary culture (design, inscriptions, decorating objects or bodies). This alphabet has become a specific code available only to a select few, a cultural identifier of Croatian life.</p>	<p>Nowe życie glogolicy. Reaktywacja pierwszego alfabetu Słowian we współczesnej kulturze i nauce w Chorwacji</p> <p>Alfabet glogolicki zawsze był w szczególny sposób obecny w kulturze chorwackiej, najpierw jako pismo ksiąg liturgicznych, pierwszych druków, a od XIII w. także jako alfabet piśmiennictwa świeckiego. Lokalnie, np. na wyspie Krk glogolica była używana w obu funkcjach do XIX w. później stanowiła już tylko relikw kulturowy poświadczony wieloma zabytkami chorwackiego piśmiennictwa. W czasach współczesnych, zwłaszcza w latach 90. XX wieku zaobserwować można stale rosnącą popularność tego pisma, które traktowane jest jako element chorwackiej tożsamości narodowej. Zainteresowanie glogolicą trwa nadal i przejawia się m.in. w organizowaniu kursów nauki glogolicy dla osób w różnym wieku, zwłaszcza dla dzieci i młodzieży, czytaniu tekstów glogolickich, badaniach naukowych, organizowaniu wystaw, konferencji oraz poprzez wykorzystywanie glogolicy we współczesnej kulturze (wzornictwie, napisach, ozdabianiu przedmiotów, ciała). Stał się ten alfabet swoistym kodem dostępnym tylko dla wybranych, identyfikatorem kulturowym chorwackości.</p>
<p>Panel 6 – Theolinguistics</p>		
<p>1 Irena Bogoczová. Ostrava, Czech Republic</p>	<p>The sacred in the Czech society and its theolinguistic reflection</p> <p>The paper will present the most typical features of religiousness (and secularisation) in the Czech society and will indicate the sources of this uniqueness and the tendencies of its development. Based on the relevant professional, non-fictional and popular (and even entertaining) literature published in the last 20-30 years by Czech authors (sociologists, theologians, psychologists, priests, catechists, etc.), the paper will present the (Polish) audience with the type of narration used when discussing topics related to God, the Bible, the Church, faith or mysticism. The paper will provide specific examples of such a narrative. The works of researchers such as D. Červenková, P. Fial, H. Hamplová, J. Hanuš, P. Hošek, M. Kašparů, Lužný, Nešpor, I. Noble, P. Řičan, O.I. Štampach, O. Štěch, and D. Václavík were used. Particular attention will be paid to the publications of Tomáš Halík, Alexander Fink (Parabible) and Zbigniew Czendlik (Postel, hospoda, kostel). The subject of the analysis is the way of expressing the sacred (and profane) by using lexical (and, to a lesser extent, morphological or syntactic) means that belong to various stylistic layers of the Czech language, with the literary variety of the modern Czech language being the point of reference.</p>	<p>Specyfika czeskiego sacrum i jej refleksja teolingwistyczna</p> <p>Referat przedstawi najbardziej typowe cechy religijności (oraz sekularyzacji) czeskiego społeczeństwa, wskaże na źródła tej odmienności oraz tendencje jej rozwoju. Na podstawie odpowiedniej literatury fachowej, popularnonaukowej i zdecydowanie popularyzującej (a nawet rozrywkowej) opublikowanej w ostatnich 20-30 latach przez czeskich autorów (socjologów, teologów, psychologów, księży, katechetów itp.) referat przybliży (polskiemu) odbiorcy typ narracji używanej podczas omawiania tematów związanych z Bogiem, Biblią, Kościołem, wiarą, mistycyzacją... W referacie zostaną przytoczone konkretne przykłady takiej narracji. Do przygotowania referatu posłużyły prace takich badaczy, jak np. D. Červenková, P. Fiala, H. Hamplová, J. Hanuš, P. Hošek, M. Kašparů, Lužný, Nešpor, I. Noble, P. Řičan, O. I. Štampach, O. Štěch, D. Václavík. Szczególna uwaga zostanie poświęcona publikacjom Tomáša Halíka, Alexandra Fleka (Parabible) oraz Zbigniewa Czendlika (Postel, hospoda, kostel). Przedmiotem analizy jest sposób wyrażania się o sacrum (i o profanum) przy użyciu leksykalnych (w mniejszym stopniu morfologicznych lub składniowych) środków językowych należących do różnych warstw stylistycznych języka czeskiego, przy czym punktem odniesienia będzie literacka odmiana współczesnego języka czeskiego.</p>
<p>2 Urszula Kolberová, Ostrava, Czech Republic</p>	<p>The representation of the sacred in church hymns performed by young people in the Zaolzie region</p> <p>The presentation will focus on the ways in which the sacred is represented in religious hymns sung by teenagers in the area of Zaolzie (the Czech part of Cieszyn Silesia – the land divided by the Olsa river between Czech Republic and Poland). The society there is bilingual, and the liturgy in the Catholic Church is celebrated in Polish and in Czech. The research material (both in Polish and in Czech) includes church hymns performed during masses by youth choirs, religious hymns sung during pilgrimages by teenagers, etc.</p>	<p>Obraz sacrum w pieśniach kościelnych młodzieży na Zaolziu</p> <p>Referat przybliży szeroko pojmowany obraz sacrum wyłaniający się z pieśni śpiewanych przez młodzież na terenie Zaolzia, czyli czeskiej strony Śląska Cieszyńskiego, terenie dwujęzycznym, gdzie liturgia w kościele katolickim odprawiana jest w języku polskim i czeskim. Materiał badawczy będą stanowiły pieśni kościelne, pieśni wykonywane podczas mszy przez chóry młodzieżowe, pieśni śpiewane podczas pielgrzymek przez młodych itp. Pod uwagę zostanie wzięty tak materiał polskojęzyczny, jak również w języku czeskim.</p>
<p>3 Aleksandra Parszewska, Ostrava, Czech Republic</p>	<p>The Linguistic Image of the World in Religious Hip-Hop Music</p> <p>The aim of the paper is to provide the analysis of language (lexis, morphology, syntax, spelling, and poetic devices, etc.) in selected religious hip-hop songs. The study shows how modern youngsters find their way to God – it focuses on the combination of the sacred and the secular, the latter represented by the colloquial language widely used by young people. A common stereotype about rap and hip-hop music presents them as abounding in coarse language and links them with hooligan gangs. The paper dispels this myth, providing evidence of hip-hop songs that use polite, non-offensive lyrics and deal with God, sin, faith, hope, goodness, and love. The study analyzes poetic devices (metaphors, repetitions, oxymoronic expressions, etc.) and morphological, inflectional and syntactic processes, providing examples from religious hip-hop songs performed by members of the clergy (Rev. Jakub Bartczak, among others) as well as by unordained people (Bęsiu, Elohim, for instance). Furthermore, the paper examines the use of the biblical language and references to the Bible, biblical characters and motifs, and also discusses how the world, man and God, as well as</p>	<p>Językowy obraz świata w religijnych utworach hip-hopowych</p> <p>Referat będzie miał na celu analizę języka (m.in. leksyki, środków poetyckich, składni, morfologii, ortografii) w wybranych utworach hip-hopowych o tematyce religijnej, pokaże w jaki sposób współczesna młodzież odnajduje drogę do Boga. Skupi się na zestawieniu świata sacrum ze słownictwem potocznym, używanym wśród dzieci i młodzieży. Stereotypowe myślenie o rapie i hip-hopie utrzymuje społeczeństwo w myśleniu, że jest to gatunek zły, wulgarny, związany ze środowiskiem chuligańskim. Referat pokaże jednak, za pomocą jakiego słownictwa i środków poetyckich można (w grzeczny, kulturalny sposób w utworach) hip-hopowych mówić o Bogu, grzechu, miłości, dobru, wierze i nadziei. Analizie zostaną poddane środki poetyckie (m.in. metafory, powtórzenia, oksymorony itd.), słownictwo biblijne, zjawiska morfologiczne, fleksyjne, składniowe itp. a także odniesienia do Biblii, postaci i motywów biblijnych. W referacie zostaną przebadane utwory osób duchownych (m.in. księdza Jakuba Bartczaka) ale także świeckich (np. Bęsiu, Elohim). Ponadto referat pokaże, jak w wybranych utworach przedstawiany jest człowiek, Bóg oraz sam świat, dobro i zło.</p>

	good and evil are presented in these songs.	
4 Anna Chudzik, Kraków, Poland	<p>Ludic nature of Internet magic. On the attractiveness of mythical-magical thinking in the modern world</p> <p>The aim of the presentation will be to describe the functions and forms of comments that are a manifestation of mythical-magical thinking and appear in contemporary social media. The material to be studied will be selected types of comments from Facebook (comments, memes) and YouTube (vlogs, tutorials) showing, on the one hand, the features of magical-mythical thinking and, on the other – matching the definition of ludic behaviour formulated by Johan Huizinga and Roger Caillois. Importantly, these will be examples of serious games and plays, not based on humour, sometimes similar to Richard Schechner's dark ritual games. I will try to assess the attractiveness of this type of communication in the modern world.</p>	<p>Ludyczność internetowej magii. O atrakcyjności myślenia mityczno-magicznego we współczesnym świecie</p> <p>Celem wystąpienia będzie próba opisanie funkcji i form wypowiedzi będących przejawem myślenia mityczno-magicznego, a pojawiających się we współczesnych mediach społecznościowych. Badanym materiałem będą wybrane typy wypowiedzi z portali Facebook (komentarze, memy) i YouTube (vlogi, tutoriale) wykazujące z jednej strony cechy myślenia magiczno-mitycznego, z drugiej zaś – pasujących do definicji zachowań ludycznych sformułowanych przez Johana Huizingę i Rogera Caillois'a. Co istotne, będą to przykłady gier i zabaw poważnych, niepartych na humorze, czasem zbliżające się do ciemnych gier rytualnych Richarda Schechnera. Referentka spróbuje odpowiedzieć na pytanie o atrakcyjność tego typu zachowań komunikacyjnych we współczesnym świecie.</p>
Panel 9 – Politics and Media		
1 Katarzyna Marcol, Katowice, Poland	<p>Semantic projection of meaning in the media text. Taming foreignness in colloquial thinking</p> <p>Semantic projection of meaning consists in entering incomprehensible and foreign phenomena in the sense horizon. We deal with it when there is a need to clarify difficult concepts in a simplified and concise way; when there is a need to clarify or “tame” complicated aspects of reality. In media texts – that strive for shortness and generality – the functioning of semiotic projection can be observed for example when journalists report events from the past or translate a statement from another language code. Elliptical media text, wanting to maintain semantic and axiological coherence, uses this phenomenon, inscribing in colloquial thinking about the world. At the same time, however, it constructs a specific image of the world, and thus has an impact on social awareness. In this way, participants of communication get a common reference to observed facts, which suggests them how to understand a media text, what meaning it should have. The phenomenon of semantic projection will be presented on the example of media texts on ethnic group of Toutowie in Ostojicevo (Serbian Banat). It is a small, two hundred people community of descendants of 19th-century migrants from Cieszyn Silesia.</p>	<p>Semantyczna projekcja znaczenia w tekście medialnym. Oswajanie obcości w myśleniu potocznym</p> <p>Semantyczna projekcja znaczenia, inaczej rzutowanie semiotyczne, polega na wpisywaniu niezrozumiałych i obcych zjawisk we własny horyzont sensu (M. Czerwiński). Mamy z nią do czynienia wówczas, gdy pojawia się konieczność eksplikacji trudnych pojęć w uproszczony i zwięzły sposób; kiedy to istnieje potrzeba wyjaśnienia, czy też „oswojenia”, skomplikowanych aspektów rzeczywistości. W tekstach medialnych, które dążą do skrótości i ogólności, zaobserwować można funkcjonowanie rzutowania semiotycznego np. podczas relacjonowania zdarzeń z przeszłości, czy też tłumaczeń z innego kodu językowego. Eliptyczny tekst medialny, chcąc utrzymać spójność semantyczną i aksjologiczną, wykorzystuje to zjawisko, wpisując się w potoczne myślenie o świecie. Jednocześnie jednak konstruuje określony obraz świata, a tym samym ma wpływ na świadomość społeczną. W taki sposób powstaje i ulega ugruntowaniu wspólnota punktów odniesienia uczestników komunikacji, która podpowiada, jak należy dany tekst odczytać, jakim znaczeniem należy go opatrzyć. Zjawisko rzutowania semiotycznego zostanie zaprezentowane na przykładzie tekstów medialnych poświęconych grupie etnicznej Toutów (Wiślan z Ostojiceva) zamieszkującej serbski Banat.</p>
2 Anna Barańska-Szmitko, Łódź, Poland	<p>The image of a youtuber Wojciech Drewniak as an author of the books popularizing historical knowledge. Results of empirical research</p> <p>The aim of this presentation is to indicate the specific image traits of the youtuber Wojciech Drewniak as an author of the books from the series "History without censorship" (the title is identical to the title of his YouTube channel). The image traits which are discussed were assigned to the author by the respondents after reading the selected chapters of his book. This image of Wojciech Drewniak will be compared with the image that (other) respondents (in another part of the same survey) attributed to him after watching his YouTube videos, where the topics were identical to the topics of the chapters used in the study. This is the part of the research in which the main goal was to define the image, which is possible to communicate in the YouTube popular science discourse, as well as to indicate what differences of capabilities of image constructing occur between a multimodal video and a single-code (verbal) chapter from a book (the difference between a multimodal and verbal image in popular science discourse).</p>	<p>Wizerunek youtubera Wojciecha Drewniaka jako autora książek popularyzującej wiedze historyczną. Wyniki badań empirycznych</p> <p>Celem referatu jest wskazanie konkretnych cech wizerunkowych youtubera Wojciecha Drewniaka jako autora książek z serii „Historia bez cenzury” (tytuł identyczny z nazwą kanału w serwisie YouTube). Omawiane cechy wizerunkowe zostały przypisane autorowi przez uczestników badania po przeczytaniu przez nich wybranych rozdziałów publikacji książkowej. Procedura badawcza pozwala także wskazać, jakie mechanizmy komunikacyjne odpowiadają za najczęściej przepisywane cechy wizerunkowe. Wizerunek ten zostanie porównany z image’em, jaki (inni) respondenci w innej części tego samego badania przypisali Wojciechowi Drewniakowi po obejrzeniu filmów z kanału YouTube o tematyce identycznej z tematyką wykorzystanych w badaniu rozdziałów. Jest to część badań, w których za cel obrano określenie możliwego do komunikowania wizerunku w dyskursie popularnonaukowym oraz wskazanie różnic w możliwościach wizerunkowych między multimodalnym filmem a jednokodowym (werbalnym) rozdziałem z książki (różnica między wizerunkiem multimodalnym a werbalnym w dyskursie popularnonaukowym).</p>
3 Izabela Kraśnicka, Kraków, Poland	<p>Verbal and nonverbal metaphor in political discourse</p> <p>Political discourse abounds in metaphors – not only those at the language level, but also those expressed in a different modality – visual, gestural. Speaking of metaphoric gestures, whose name was adopted in the literature along with the typology proposed by the American psychologist and gesture researcher D. McNeill, we mainly refer to the fact that the objects they designate are abstract entities, and the identification of such gestures is a path towards decoding non-literal meanings expressed in multimodal messages. Characteristic of metaphor, non-literality permeates both semiotic modes – it is expressed in language, but also in gestures accompanying speech, which become iconic illustrations of concepts contained (or not) in language transmission. The subject of interest in the paper will therefore be the analysis of semiotic means of expression used by the speakers (based on selected television programs: political debates and entertainment programs) to answer the questions:</p>	<p>Werbalna i niewerbalna metafora w dyskursie politycznym</p> <p>Dyskurs polityczny obfituje w metafory – nie tylko te z poziomu językowego, ale i te wyrażane przy użyciu innej modalności – wizualnej, gestycznej. Mówiąc o gestach metaforycznych, których nazwa przyjęła się w literaturze przedmiotu wraz z typologią zaproponowaną przez amerykańskiego psychologa i badacza gestów D. McNeilla, odnosimy się przede wszystkim do faktu, że desygnowane przez nie obiekty są bytami abstrakcyjnymi, zaś identyfikacja tego typu zachowań gestycznych jest drogą w kierunku dekodowania niedosłownych znaczeń wyrażanych w multimodalnych wypowiedziach. Charakterystyczna dla metafory niedosłowność przenika zatem oba tryby semiotyczne – jest wyrażana w języku, ale także w gestach towarzyszących mowie, które stają się ikonicznymi ilustracjami pojęć zawartych (lub nie) w przekazie językowym. Przedmiotem zainteresowania w referacie będzie zatem analiza semiotycznych środków wyrazu wykorzystywanych przez mówców (na podstawie wybranych programów telewizyjnych: debat polityków, programów publicystycznych i rozrywkowych), aby</p>

	whether metaphoric gestures, and thus depicting abstract concepts, also accompany language metaphors; what are the source domains of such expressed metaphors and what is the degree of interrelationship of both modalities, which equally participate in the social process of creating meanings.	odpowiedzieć na pytania, czy gesty metaforyczne, a więc obrazujące pojęcia abstrakcyjne, towarzyszą także metaforom językowym, jakie są domeny źródłowe tak wyrażanych metafor oraz jaki jest stopień wzajemnego powiązania obu modalności, które w równym stopniu uczestniczą w społecznym procesie tworzenia znaczeń.
4 Bartłomiej Maliszewski, Lublin, Poland	<p>The image of Polish politics in visual and verbal metaphors on the covers of weekly newspapers</p> <p>The subject of the analysis is the visual and verbal journalistic metaphors which appear on the covers of opinion weeklies. Thanks to the fact that they can be seen, it is just the visual and verbal figures that allow grasping (in the easiest and fastest way) the characteristic features of journalistic metaphors and the ways in which the world of politics is perceived. The material collected for the study confirms and completes the conclusions formulated during the analysis of linguistic journalistic metaphors (as a means of attracting the viewer's attention, as a means of capturing what is less concrete and as an exponent of the world image captured).</p> <p>The corpus of the analysed covers is quite extensive (<i>Newsweek Polska, Polityka, Wprost</i> (2005-2020)), thanks to which it is possible to show the repetitiveness of topics and the ways of presenting them, and – at the same time – to present the inventiveness of the publishers in the use of familiar associations.</p>	<p>Obraz polskiej polityki w wizualno-werbalnych metaforach na okładkach tygodników publicystycznych</p> <p>Przedmiotem analizy są wizualno-werbalne przerośnie publicystyczne, które widnieją na okładkach tygodników opinii. Dzięki walorowi naoczności to właśnie w figury wizualno-werbalne pozwalają najłatwiej (i najszybciej) uchwycić charakterystyczne cechy przerośni publicystycznych oraz sposoby ujmowania świata polityki. Zebrany materiał potwierdza i dopełnia wnioski formułowane przy analizie językowych przerośni publicystycznych (jako środka pozyskiwania uwagi odbiorcy, sposobu ujmowania tego, co mniej konkretne oraz wykładnika utrwalanego obrazu świata).</p> <p>Zasób eksperpowanych okładek jest dość rozległy (tygodniki <i>Newsweek Polska, Polityka, Wprost</i> z lat 2005-2020), dzięki czemu można ukazywać powtarzalność tematów oraz sposobów ich ujmowania, a zarazem przedstawiać inwencję nadawców przy wykorzystywaniu utartych skojarzeń.</p>

Panel 12 – Teaching Contexts

1 Julita Woźniak, Małgorzata Ossowska-Czader, Łódź, Poland	<p>Intercultural communication in the academic class: how to integrate Polish and foreign students</p> <p>The main objective of the paper is to describe the research findings of a survey study on the potential barriers in intercultural communication that has been conducted among students of Jan Kochanowski University in Kielce and University of Łódź.</p> <p>The survey was addressed to both Polish and foreign students, including those participating in different exchange programmes (e.g. Erasmus +). Survey questionnaires revealed a number of communication obstacles that have been experienced by foreign students who attend classes together with Polish groupmates. The students' answers allowed to formulate tentative concepts on possible reasons of communication barriers between Polish and foreign students. Drawing on the assumption that the meeting of Polish and foreign students in the classroom may and should be construed in terms of an intercultural encounter, the authors offer possible ways of achieving more effective communication and cooperation between the representatives of two or more different cultures who meet during an academic course (e.g. multicultural groupwork project assignments). They refer to the vast subject literature and personal teaching experience. Last but not least, the authors reflect on how to improve students' intercultural competence and prepare them to contact with foreign groupmates so that these encounters are interesting and valuable experience.</p>	<p>Komunikacja międzykulturowa w czasie zajęć akademickich: jak integrować studentów polskich i zagranicznych</p> <p>Głównym celem wystąpienia jest opisanie wyników badania ankietowego na temat potencjalnych barier w procesie komunikacji międzykulturowej, które zostało przeprowadzone wśród studentów Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach i Uniwersytetu Łódzkiego.</p> <p>Badanie, w którym wzięli udział zarówno studenci polscy jak i zagraniczni, w tym - biorący udział w różnych programach wymiany studenckiej (Erasmus+), ujawniło szereg trudności, których doświadczają studenci zagraniczni w czasie wspólnych zajęć ze studentami polskimi. Analiza odpowiedzi zawartych w ankietach pozwoliła na sformułowanie wstępnych przyczyn tych trudności. Ponadto, wychodząc z założenia, że spotkanie studentów o różnym rodowodzie kulturowym można traktować w kategoriach kontaktu międzykulturowego, autorki proponują możliwe sposoby przełamywania barier komunikacyjnych między studentami i ułatwiania procesu integracji (np. projekty realizowane w grupach wielokulturowych). Odwołują się tu do bogatej literatury przedmiotu, jak również własnych doświadczeń dydaktycznych. Ostatnim punktem wystąpienia jest próba odpowiedzi na pytanie, jak zwiększać kompetencję międzykulturową polskich studentów i przygotowywać ich do kontaktów ze studentami zagranicznymi tak, aby te kontakty były dla nich ciekawym i wartościowym doświadczeniem.</p>
2 Jowita Wilk, Kraków, Poland	<p>Communication problems of children with dyslexia in the English language environment</p> <p>Dyslexia is the most common form of learning difficulties among school-age children. Recent studies have shown that children with dyslexia demonstrate impairments concerning not only reading skills, but also specific language problems, which are connected with deficits in cognitive functions. As a result, dyslexic children face numerous problems regarding communication in a school environment. Language problems of dyslexic children are usually associated with reading disorders in the native language. However, most dyslexic children have also difficulties in learning foreign languages and communication problems which arise due to this fact are inevitable. The paper is a description of communication difficulties in the English language environment which can be directly attributed to dyslexia and which result from children's linguistic deficiencies. Non-adaptation of teaching material and inadequate adaptation of classroom conditions to the needs of a student with dyslexia also further contribute to communication problems in the teacher-student relationship. The second part of the paper presents practical solutions enabling better verbal communication of dyslexic children in lessons of English as a foreign language.</p> <p>References</p>	<p>Problemy w komunikacji dzieci dyslektycznych na lekcji języka angielskiego</p> <p>Dysleksja jest najczęstszą formą trudności w nauce wśród dzieci w wieku szkolnym. Wbrew powszechnej opinii problemy językowe dzieci z dysleksją nie dotyczą wyłącznie nabywania umiejętności czytania w języku ojczystym. Najnowsze badania wykazują, że u dzieci dyslektycznych możemy zaobserwować specyficzne problemy językowe, które wynikają z zaburzeń funkcji poznawczych. Większość dzieci z dysleksją ma również trudności w nauce języków obcych, a problemy związane z komunikacją wynikające z tego faktu wydają się być nieuniknione. Pierwsza część wystąpienia poświęcona jest omówieniu trudności komunikacyjnych uczniów dyslektycznych na lekcji języka angielskiego, które można bezpośrednio przypisać dysleksji i które wynikają z wyżej wymienionych deficytów językowych. Niedostosowanie materiału dydaktycznego oraz warunków w klasie do potrzeb ucznia z dysleksją również przyczyniają się do problemów komunikacyjnych w relacji nauczyciel-uczeń. W drugiej części wystąpienia zostaną przedstawione praktyczne rozwiązania umożliwiające lepszą komunikację werbalną dzieci z dysleksją na lekcji języka angielskiego jako obcego.</p> <p>Bibliografia Aaron, P.G., Wleklinski, M. and Wills, C. (1993). 'Developmental dyslexia as a cognitive style', in Joshi, R.M. and Leong, C.K. (eds.), <i>Reading Disabilities: Diagnosis and Component Processes</i>, Dordrecht, Kluwer Academic</p>

	<p>Aaron, P.G., Wleklinski, M. and Wills, C. (1993). 'Developmental dyslexia as a cognitive style', in Joshi, R.M. and Leong, C.K. (eds.), <i>Reading Disabilities: Diagnosis and Component Processes</i>, Dordrecht, Kluwer Academic Publishers.</p> <p>Seymour, P.H.K. (1986). <i>Cognitive Analysis of Dyslexia</i>, London, Routledge and Kegan Paul.</p> <p>Watson CS, Kidd GR, Homer DG, Connell PJ, Lowther A, Eddins DA, et al. (2003). <i>Sensory, cognitive, and linguistic factors in the early academic performance of elementary school children: the Benton-IU project</i>. J Learn Disabil.</p>	<p>Publishers.</p> <p>Seymour, P.H.K. (1986). <i>Cognitive Analysis of Dyslexia</i>, London, Routledge and Kegan Paul.</p> <p>Watson CS, Kidd GR, Homer DG, Connell PJ, Lowther A, Eddins DA, et al. (2003). <i>Sensory, cognitive, and linguistic factors in the early academic performance of elementary school children: the Benton-IU project</i>. J Learn Disabil.</p>
--	--	---

Panel 13 – Diminutives

<p>1 Paulina Biały, Sosnowiec, Poland</p>	<p>Diminutive use as the reflection of the individualistic culture of Englishmen</p> <p>The following presentation is aimed at discussing certain elements of language, namely diminutive forms, which clearly reflect particular characteristic features of English culture. The use of diminutives by the speakers of a particular language is strictly related to their culture. It reflects their cultural values, views and patterns of behaviour, as, according to Lockyer (2012: 21), "at the core of diminutives lies a deeply embedded cultural worldview". Both English and Polish cultures are currently under the influence of globalization, Americanisation and marketisation. Nevertheless, some aspects of these cultures remain unchanged. Poles living in an English-speaking country very often complain about English insincerity or insincere friendliness, while they themselves are considered over-polite and servile (Jakubowska, 1999: 55).</p> <p>English culture is perceived as a vertical individualistic one, in which people tend to stand out from others and value freedom (Bogdanowska-Jakubowska, 2010: 155). According to Hofstede, Hofstede and Minkov (2010: 92), individualism refers to "societies in which the ties between individuals are loose: everyone is expected to look after him- or herself and his or her immediate family". Diminutives belong to the group of expressive linguistic forms as they are deeply associated with emotions. When it comes to manifestation of feelings, "the English find a display of emotion disconcerting" (Miall and Milsted, 2011: 11), which is to be discussed throughout the presentation.</p> <p>References: Bogdanowska-Jakubowska, E. 2010. <i>Face. An Interdisciplinary Perspective</i>. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego. Hofstede, G., G.J. Hofstede, i M. Minkov. 2010. <i>Cultures and Organizations: Software of the Mind</i>. New York: McGraw-Hill. Jakubowska, E. 1999. <i>Cross-cultural Dimensions of Politeness in the Case of Polish and English</i>. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego. Lockyer, D. 2012. Such a Tiny Little Thing: Diminutive Meanings in Alice in Wonderland as a Comparative Translation Study of English, Polish, Russian and Czech. <i>Verges: Germanic & Slavic Studies in Review</i> 1:1:10-23. Miall, A., i D. Milsted. 2011. <i>Xenophobe's guide to the English</i>. London: Oval Books.</p>	<p>Użycie zdrobnień jako odzwierciedlenie kultury indywidualistycznej Anglików</p> <p>Niniejsza prezentacja ma na celu omówienie form zdrobniałych jako środków językowych odzwierciedlających pewne charakterystyczne cechy angielskiej kultury. Kultura ta jest przykładem kultury indywidualistycznej, w której ceni się wolność i niezależność jednostki (Bogdanowska-Jakubowska, 2010: 155; Hofstede, Hofstede i Minkov, 2010: 92).</p> <p>Użycie zdrobnień przez posługujących się danym językiem jest ściśle powiązane z ich kulturą. Odzwierciedla ich wartości kulturowe oraz wzorce zachowań (Lockyer, 2012: 21). Zarówno angielska jak i polska kultura są w obecnych czasach pod olbrzymim wpływem globalizacji, amerykańizacji oraz urynkowania. Niemniej jednak, pewne elementy danych kultur pozostają niezmiennie. Polacy mieszkający w krajach anglojęzycznych często narzekają na angielską nieszczerość, podczas gdy oni sami są postrzegani przez Anglików jako nadmiernie uprzejmi i służalczy (Jakubowska, 1999: 55). Gdy chodzi o manifestowanie uczuć i emocji, bardzo często wyrażanych za pomocą użycia form zdrobniałych, Anglicy zachowują się przy tym bardzo powściągliwie (Miall i Milsted, 2011: 11), co będzie szerzej omawiane w prezentacji.</p> <p>Bibliografia: Bogdanowska-Jakubowska, E. 2010. <i>Face. An Interdisciplinary Perspective</i>. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego. Hofstede, G., G.J. Hofstede, i M. Minkov. 2010. <i>Cultures and Organizations: Software of the Mind</i>. New York: McGraw-Hill. Jakubowska, E. 1999. <i>Cross-cultural Dimensions of Politeness in the Case of Polish and English</i>. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego. Lockyer, D. 2012. Such a Tiny Little Thing: Diminutive Meanings in Alice in Wonderland as a Comparative Translation Study of English, Polish, Russian and Czech. <i>Verges: Germanic & Slavic Studies in Review</i> 1:1:10-23. Miall, A., i D. Milsted. 2011. <i>Xenophobe's guide to the English</i>. London: Oval Books.</p>
<p>2 Joanna Dybiec-Gajer, Kraków, Poland</p>	<p>Between simplification and endearment. Diminutivization in professional and non-professional translations of children's literature</p> <p>Diminutives feature prominently in child-directed language, especially in languages with productive diminutivization systems such as Polish. Similarly, literature addressing young audiences in Polish, both domestic and translated, abounds in diminutive words. Researchers seem to agree that this a deeply rooted convention, related to collectivism and emotionality of the Polish culture, yet they differ when it comes to the assessment of this practice and what involves the "right" amount and type of diminutive use. The goal of the presentation is to compare professional and non-professional translations of the same source text to test the hypothesis that novice translators tend to overuse diminutive forms in their renditions.</p>	<p>Między uproszczeniem a czułością. Zdrobnianie w profesjonalnych i amatorskich tłumaczeniach literatury dziecięcej</p> <p>Zdrobnienia zajmują poczesne miejsce w języku używanym w odniesieniu do dzieci, zwłaszcza w językach z produktywnymi systemami zdrobnień, takimi jak polski. W zdrobnienia obfituje także literatura skierowana do młodych odbiorców w języku polskim, zarówno krajowa jak i tłumaczona. Badacze zdają się zgadzać, że jest to głęboko zakorzeniona konwencja, związana z kolektywizmem i emocjonalnością polskiej kultury, jednak różnią się co do oceny sposobu stosowania tej konwencji i co do tego, co stanowi „odpowiednią” liczbę i rodzaj zdrobnień. Celem prezentacji jest porównanie profesjonalnych i amatorskich tłumaczeń tego samego tekstu źródłowego dla sprawdzenia hipotezy, że początkujący tłumacze mają tendencję do nadużywania zdrobnień w swoich przekładach.</p>
<p>3 Marcin Zabawa, Sosnowiec, Poland</p>	<p>Diminutives in informal Polish of computer users: function, use, frequency</p> <p>The aim of the paper is to discuss the use of diminutives in the informal Polish language of computer science. The study is based on the corpus, compiled and analyzed by the present author. The corpus consists of short texts (posts, entries) collected from 32 selected Internet forums. Care was taken to make the thematic coverage as broad as possible (various topics on hardware, software and the Internet are included). The entire corpus consists of 1,541,449 running words.</p>	<p>Zdrobnienia w polszczyźnie użytkowników komputerów: użycie, funkcje, częstotliwość</p> <p>Celem niniejszego referatu będzie przedstawienie zdrobnień pojawiających się w polszczyźnie użytkowników komputerów. Podstawą badań jest korpus, samodzielnie zebrany przez autora. Korpus składa się z krótkich tekstów (wpisów, postów) zebranych z 32 forów internetowych poświęconych szeroko rozumianej tematyce komputerowej. Cały korpus składa się z 1,541,449 słów (rozumianych ortograficznie, tj. jako szereg liter oddzielonych spacją) i jest dość mocno zróżnicowany tematycznie (zawiera teksty związane ze sprzętem</p>

	<p>The language of the corpus, albeit a specialized (computer-related) one, is informal and contains many instances of diminutives. The present paper will analyze their frequency, contexts in which they appear, and, most importantly, their possible meanings and functions (and thus their contribution to communication). It seems that it is in the minority of cases that the use of diminutives actually implies something physically small (e.g. <i>głośniczek</i> ‘lit. a small loudspeaker’, <i>wiatraczek</i> ‘lit. a small fan’, <i>baterijka</i> ‘lit. a small battery’). In the majority of cases, however, a variety of other meanings is present, e.g. when one wants to show some affection (<i>komputerek</i> ‘lit. a small computer’, <i>maszynka</i> ‘lit. a small machine’, <i>skanerek</i> ‘lit. a small scanner’), when something is done on a small scale (<i>e-handelek</i> ‘lit. e-small commerce’) or is unimportant (<i>pliczek</i> ‘lit. a small file’), when one wants to convince himself/herself (perhaps subconsciously) that something is not going to be a real problem (<i>wirusik</i> ‘lit. a small virus’, <i>trojanek</i> ‘lit. a small Trojan horse’, <i>temperaturka</i> ‘lit. a small temperature’). The rare cases where the diminutive is a standard term (e.g. <i>latka</i> ‘lit. a small patch’) will also be pointed out.</p> <p>All of the aforementioned meanings, and their contribution to communication among computer and Internet users, will be discussed at some length. Many examples taken from the corpus will also be provided.</p>	<p>komputerowym, programowaniem, jak i Internetem).</p> <p>Język korpusu, jakkolwiek specjalistyczny (informatyczny), jest równocześnie stosunkowo potoczny i zawiera bardzo wiele różnego rodzaju zdrobnień. Referat będzie koncentrował się na analizie ich częstotliwości pojawiania się, kontekstów, w jakich się pojawiają, a także, co najistotniejsze, ich znaczeń i funkcji (a tym samym wkładu w komunikację). Zdrobnienia mogą być naturalnie używane w odniesieniu do czegoś fizycznie małego (np. <i>głośniczek</i>, <i>wiatraczek</i>, <i>baterijka</i>). Takie użycia w korpusie, jak się wydaje, stanowią jednak zdecydowaną mniejszość. Zdrobnienia mogą bowiem wyrażać najróżniejsze znaczenia, np. podkreślać pozytywne odczucia mówiącego (np. <i>komputerek</i>, <i>maszynka</i>, <i>skanerek</i>), wskazywać, że coś dzieje się na niewielką skalę (np. <i>e-handelek</i>), jest nieistotne (np. <i>pliczek</i>), działać na zasadzie przekonywania samego siebie (być może nieświadomie), że dana rzecz nie okaże się wielkim problemem (np. <i>wirusik</i>, <i>trojanek</i>, <i>temperaturka</i>). W referacie zostaną również wskazane przypadki, gdzie zdrobnienie jest standardowym terminem (np. <i>latka</i>). Stanowią one jednak rzadkość.</p> <p>Wszystkie wymienione wyżej znaczenia zostaną zilustrowane przykładami zaczerpniętymi z korpusu.</p>
<p>4 Alina Sz wajczuk, Szczecin, Poland</p>	<p>On associations related to plant names in languages and cultures</p> <p>Waniakowa (2012) advocates migration of plant names together with associated folk beliefs as in the case of ‘forget-me-not’. The abundance of names, concealed secrets and wandering nature of human mind, reference to political contexts and historical backgrounds as well as healing properties and occult phenomena render the symbol of a flower multidimensional. The paper is supposed to depict the manner in which the reality is perceived via the plant’s symbolism embodied in its name. Narrowing down Slavic languages mainly to the Polish language, a contrastive analysis will be conducted with regard to the English language and the Anglo-Saxon culture. The main assumption is to verify whether in cultures that are so distant, there exist correlations in naming flowers and their meanings. Is the migration of beliefs intertwined with the migration of names? Phytonyms will be presented from a diachronic and synchronic perspective. Further, an integral element of the analysis shall be an attempt to translate old and contemporary Polish and English plant names.</p>	<p>O skojarzeniach nazw kwiatów w językach i ich kulturach</p> <p>Waniakowa (2012) twierdzi, iż wraz z nazwą kwiatów wędrowały wierzenia, tak jak miało to miejsce w przypadku „niezapominajki.” Bogactwo nazw, skrywane tajniki i wędrówki myśli ludzkiej, nawiązanie do kontekstów politycznych i historycznych oraz właściwości leczniczych i zjawisk okultystycznych sprawiają, że symbol kwiatu staje się pojęciem wielowymiarowym. Referat ma na celu zobrazowanie sposobu postrzegania rzeczywistości przez symbolikę rośliny odzwierciedloną w nazwach. Zawężając języki słowiańskie do języka polskiego, analiza porównawcza zostanie przeprowadzona w odniesieniu do języka angielskiego i kultury anglosaskiej. Głównym założeniem jest weryfikacja, czy w kulturach tak odległych występują zbieżności w nazywaniu kwiatów i w ich znaczeniu. Czy oprócz migracji wierzeń doświadczamy również migracji nazw. Nazwy roślin zostaną przedstawione z perspektywy diachronicznej i synchronicznej. Nieodzownym elementem analizy oraz wyzwaniem będzie również podjęta próba tłumaczenia zwyczajowych nazw dawnych i obecnych, zarówno polskich jak i angielskich.</p>
<p>Panel 15 – Literary and Music Semiotics</p>		
<p>1 Dorota Rygiel, Krosno, Poland</p>	<p>The Role of Food and Foodways in Maintaining Identity in Monica Ali’s <i>Brick Lane</i></p> <p>The primary function of food is to regulate body processes. However, the role of food is more than just satisfying physiological needs. Food and foodways are an important element of each culture, deeply rooted in individual and collective memory. They relate to specific ethnic groups and mark particular cultures. Moreover, they intensify relationships and link different cultures together. The aim of this paper is to show the multidimensional roles of food, especially the role of food in forming identity as shown in <i>Brick Lane</i> by Monica Ali. The main characters of the novel must leave Dhaka, Bangladesh, for London, where, as many other immigrants, they search for their identity.</p>	<p>Kulinarium jako nośnik tożsamości na przykładzie „Brick Lane” Monicki Ali</p> <p>Jedzenie jako jedna z najbardziej podstawowych potrzeb człowieka służy podtrzymywaniu funkcji życiowych. Trzeba jednak pamiętać, że jego rola nie sprowadza się jedynie do wymiaru fizjologicznego. Jest ono bowiem nieodłącznym elementem kultury charakteryzującym poszczególne grupy etniczne, umacniającym więzi międzyludzkie, a także elementem głęboko zakorzenionym w pamięci indywidualnej i zbiorowej. Kulinarium są doskonałym nośnikiem kultury i jej identyfikatorem ale bywają również łącznikiem między odmiennymi kulturami. Celem mojego wystąpienia jest przedstawienie wielowymiarowej roli jedzenia, ze szczególnym uwzględnieniem jedzenia jako nośnika tożsamości w oparciu o powieść „Brick Lane” brytyjsko-banglijskiej autorki Monicki Ali. Sytuacja społeczno-polityczna zmusza jej bohaterów do opuszczenia Dhaki i emigracji do Londynu , gdzie pomimo upływu czasu cały czas poszukują własnej tożsamości.</p>
<p>2 Sergii Sushko, Kramatorsk, Ukraine</p>	<p>The semiotic content and meaning in the American postmodernist novel: pictured, spoken and unspoken signs and symbols in Thomas Pynchon’s <i>The Gravity’s Rainbow</i> and William H. Gass’s <i>The Tunnel</i></p> <p>Semiotic studies do not confine themselves only to pragmatic communication issues. They comprise exploration of the relevant issues in fictional literature as well, on which important research has been done. The interaction of literature and semiotics has brought about emergence of literary semiotics. In our paper presenting the results of our research, we specify and evaluate the semiotic paradigm in the books named in the paper’s title. Both are seminal postmodernist novels while there are many others on the same footing. The semiotic content and symbolism of the books treated are diversified and stratified into observable, visualized manifestations and hidden, or implied, ones. To the first manifestation variety belongs <i>The Tunnel</i> with a good hundred of graphic and pictorial means functioning as signs and symbols. These means are no mere accessories to the linear unfolding of the text, they convey essential meaning of their own and perform the functions pertaining to the author’s</p>	<p>Semiotyka postmodernistycznej powieści amerykańskiej: znaki i symbole zobrazowane, wypowiedziane i niewypowiedziane w „Tęczy grawitacji” Thomasa Pynchona i „Tunelu” Williama H. Gassa</p> <p>Badania semiotyczne nie ograniczają się tylko do pragmatyki komunikacji. Obejmują również badanie istotnych zagadnień literatury pięknej, gdzie przeprowadzono ważne badania. Związek literatury i semiotyki dał początek semiotyce literackiej. W referacie prezentujemy wyniki naszych badań, określając i oceniając paradygmat semiotyczny w powieściach wymienionych w tytule, które są jednymi z wielu ważnych powieści postmodernistycznych. Treść semiotyczną i symbolikę tekstu można podzielić na zauważalną i zwizualizowaną oraz ukrytą lub zasugerowaną. Ten pierwszy rodzaj treści przejawia się w „Tunelu”, gdzie występuje przynajmniej setka środków graficznych i obrazowych funkcjonujących jako znaki i symbole. Środki te nie są zwyczajnymi dodatkami do linearnego rozwoju tekstu. Same w sobie są one znaczące i spełniają funkcje odnoszące się do strategii autora i jego literackiego credo. W przeciwieństwie do "Tunelu", napisana wcześniej „Tęcza grawitacji” Pynchona wykazuje tylko kilka przykładów reprezentacji obrazowej. Zawiera ona w sobie</p>

	<p>strategy and his literary credo. Contrastively, the earlier-written Pynchon's <i>The Gravity's Rainbow</i> manifests only a few instances of pictorial representation while containing an amount of other signification means like patterning the Grimm brothers' fairy tale, symbolizing fear and panic in the figure of the Adenoid apparition, intertextual referring to a vast number of genuine signs and symbols of American culture. Both novels share a conceptually relevant sequence of limerics which symbolize, apart from eccentricity and queerness, a prominent staple of postmodernist and Neo-Victorian prose, namely imitating and advancing further the previous fictionists' technique of alternating prose writing with verse. Central and meaningful to the Pynchon's novel's semiotic language is a parabola-like sign of the V rocket trajectory.</p>	<p>jednak inne znaczące środki, takie jak naśladowanie baśniowości braci Grimm, symbolizujące strach i panikę pojawienie się zjawy Adenoida czy bardzo liczne intertekstualne nawiązania do znaków i symboli kultury amerykańskiej. Obie powieści łączą znacząca treściowo sekwencja limeryków. Oprócz ekscentryczności i oryginalności, symbolizuje ona typowe dla postmodernistycznej i neowiktoriańskiej powieści imitowanie i rozwijanie technik powieściopisarzy wcześniejszych, którzy łączyli prozę z wierszem. Wreszcie zasadniczy i wymowny dla języka semiotycznego powieści Pynchona jest paraboliczny znak trajektorii lotu rakiety V.</p>
<p>3 Ventura Salazar-Garcia, Jaén, Spain, Małgorzata Haładewicz-Grzelak, Opole, Poland</p>	<p>Indexicality and deixis in Andalusian saeta</p> <p>Saeta (in Spanish 'arrow') is today identified as a modality of flamenco singing, performed during Holy Week celebrations. It is by antonomasia the channel of transmission of Andalusian folk religiosity (Arrebola 1995). Despite its central role, however, this type of religious singing is under-researched, especially when it comes to its historical development or its linguistic dimension. Saetas are performed a capella at a particular moment of the Holy Week processions, not by their participants, but by a person from the audience expressing their emotions when seeing the image of Jesus Christ or the Virgin Mary. Saeta, as a short prayer, usually consists of four or five verses, the main themes of which are the pains suffered by Jesus Christ during His Passion, the penance for sins and the divine judgment after death. On the one hand, saeta can be considered as an individualized act of lamentatio, similar to e.g. Polish Lenten chants but, on the other, this singing type is also grounded in the specific Spanish organization of Catholic experience — hermandades or cofradías ('religious brotherhoods') —, i.e., it also functions as a determinant of a local religious community. Finally, saetas also connect the participants and the audience of a procession communicatively, promoting a special interaction between the producers and the spectators of such a religious performance (cf. Kress & van Leeuwen 2006: 114). The textual fabric of saeta comprises thus both the melody, the manner of singing, its verbal texts and also the inherent spatiality of a communicative act (cf. Kramer & Pleckers 1998).</p> <p>In this presentation, we will analyze spatial relations in the saeta, referring to both verbal texts and to visual aspects. We will focus in particular on the deictic dimension (pragmatic aspect, e.g. Berdychowska 2002) and indexicality (the semiotic aspect, e.g. Dressler & Barbaresi 1994). The analytical corpus for the study is a collection of 900 traditional flamenco saetas edited by Aguilar (1928), as well as materials collected during participant observation by the first author (Ventura Salazar-García). The results point to the marked saliency of the deictic dimension (both personal, locative and temporal), which can be connected with the primarily verbal channel of transmission of saetas, and with the spatial tectonics of that communicative event.</p> <p>References Arrebola, Alfredo (1995). <i>La saeta. El cante hecho oración</i>. Málaga: Algazara. Aguilar y Tejera, Agustín (1928) . <i>Saetas populares. Recogidas, ordenadas y anotadas por Agustín Aguilar y Tejera</i>. Madrid. Compañía Ibero-Americana de Publicaciones. Berdychowska, Zofia (2002). <i>Personaldeixis : Typologie, Interpretation und Exponenten im Deutschen und im Polnischen</i>. Krakow: TAIWPN Universitas. Dressler, Wolfgang Ulrich, Lavinia Barbaresi (1994). <i>Morphopragmatics. Diminutives and intensifiers in Italian, German and in other</i> Berlin: Mouton de Gruyter (Seria: <i>Trends in Linguistics</i>). Kramer, Corinna, Leo Pleckers (1998). The structure of the Saeta Flamenca: An analytical study of its music. <i>Yearbook for Traditional Music Vol. 30</i>. 102-132. Kress, Gunther, Theo van Leeuwen (2006). <i>Reading Images. The Grammar of Visual Design</i>. London: Routledge. Second ed</p>	<p>Indeksowość i deiksa w andaluzyjskiej saecie</p> <p>Saeta (po hiszpańsku „strzałka”) jest dziś identyfikowana jako modalność śpiewu flamenco, wykonywanego podczas uroczystości Wielkiego Tygodnia. Jest on przez antonomazję kanałem przekazywania andaluzyjskiej religijności ludowej (Arrebola 1995). Jednak pomimo swojej centralnej roli ten rodzaj śpiewu religijnego jest niedostatecznie zbadany, zwłaszcza jeśli chodzi o jego rozwój historyczny lub wymiar językowy. Saeta wykonywana jest a capella w określonym momencie procesji Wielkiego Tygodnia, nie przez uczestników procesji, ale przez osobę z widowni wyrażającą swoje emocje, widząc obraz Jezusa Chrystusa lub Dziewicy Maryi. Saeta, jako krótka modlitwa, zwykle składa się z czterech lub pięciu wersetów, których głównymi tematami są cierpienia Jezusa Chrystusa podczas Jego męki, pokuta za grzechy i boski sąd po śmierci. Z jednej strony saetę można uznać za zindywidualizowany akt <i>lamaentatio</i> podobny do np. polskich pieśni wielkopostnych, ale z drugiej strony, ten rodzaj śpiewu jest również zakorzeniony w specyficznej hiszpańskiej organizacji doświadczenia katolickiego - <i>hermandades</i> lub <i>cofradías</i> („bractwa religijne”) – Wykonanie saety pełni także funkcję wyznacznika lokalnej wspólnoty religijnej. Wreszcie, saety prowadzą szczególną interakcję między uczestnikami a widzami takiego religijnego przedstawienia (por. Kress i van Leeuwen 2006: 114). Tekstowy wymiar saety obejmuje zatem zarówno melodię, sposób śpiewu, jej teksty werbalne, jak i nieodłączną przestrzenność aktu komunikacyjnego (por. Kramer i Pleckers 1998).</p> <p>W tej prezentacji przeanalizujemy relacje przestrzenne w saecie, odnosząc się zarówno do tekstów werbalnych, jak i aspektów wizualnych. Skoncentrujemy się w szczególności na wymiarze deiktycznym (aspekt pragmatyczny, np. Berdychowska 2002) i indeksowości (aspekt semiotyczny, np. Dressler i Barbaresi 1994). Korpus analityczny do badań to zbiór 900 tradycyjnych saet flamenco pod redakcją Aguilara (1928), a także materiały zebrane podczas obserwacji uczestniczącej przez pierwszego autora (Ventura Salazar-García). Wyniki wskazują na wyraźną istotność wymiaru deiktycznego (zarówno osobowego, lokatywnego, jak i czasowego), co można połączyć z przede wszystkim werbalnym kanałem transmisji saet oraz przestrzenną tektoniką tego zdarzenia komunikatywnego.</p> <p>Bibliografia Arrebola, Alfredo (1995). <i>La saeta. El cante hecho oración</i>. Málaga: Algazara. Aguilar y Tejera, Agustín (1928) . <i>Saetas populares. Recogidas, ordenadas y anotadas por Agustín Aguilar y Tejera</i>. Madrid. Compañía Ibero-Americana de Publicaciones. Berdychowska, Zofia (2002). <i>Personaldeixis : Typologie, Interpretation und Exponenten im Deutschen und im Polnischen</i>. Krakow: TAIWPN Universitas. Dressler, Wolfgang Ulrich, Lavinia Barbaresi (1994). <i>Morphopragmatics. Diminutives and intensifiers in Italian, German and in other</i> Berlin: Mouton de Gruyter (Seria: <i>Trends in Linguistics</i>). Kramer, Corinna, Leo Pleckers (1998). The structure of the Saeta Flamenca: An analytical study of its music. <i>Yearbook for Traditional Music Vol. 30</i>. 102-132. Kress, Gunther, Theo van Leeuwen (2006). <i>Reading Images. The Grammar of Visual Design</i>. London: Routledge. Second ed</p>
<p>4 Anna Jamka, Warsaw, Poland</p>	<p>On death, music and (intersemiotic) translation: Spanish and Polish conceptualisations of death in Federico García Lorca's <i>Poema del cante jondo</i> (1931 [1921])</p> <p>As Jacek Lyszczyzna (2019) pointed out, Lorca's <i>Poema del cante jondo</i> (1931 [1921]) is a special kind of an intersemiotic translation. According to the scholar, the poet transposes the Andalusian traditional folk music –together with its leitmotifs, i.e. love, death, pain and sadness– into landscapes, objects and characters, and paints them with a very distilled language. What happens if such an “intersemiotic translation” is translated into another language? Can such a cultural transfer tell us something about the target language and culture? In the present talk, I would like to focus on the linguistic view of death –the key theme both in Lorca's literary work and flamenco music– in three</p>	<p>Śmierć, muzyka i tłumaczenie (intersemiotyczne): hiszpańska i polska konceptualizacja śmierci w <i>Poema del cante jondo</i> Federica Garcii Lorki (1931 [1921])</p> <p>Jak zauważył Jacek Lyszczyzna (2019), <i>Poema del cante jondo</i> (1931[1921]) Federica Garcii Lorki stanowi swego rodzaju przekład intersemiotyczny. Zdaniem polskiego badacza hiszpański poeta przekłada tradycyjną muzykę Andaluzji - wraz z jej <i>leitmotivami</i> takimi jak śmierć, miłość, ból czy smutek - na pejzaże, przedmioty i postaci, które portretuje przy użyciu bardzo oszczędnego języka. Co dzieje się z tego typu "przekładem intersemiotycznym" w tłumaczeniu na inny język? Czy transfer kulturowy tego rodzaju może powiedzieć nam coś o języku (i kulturze) docelowym?</p>

	<p>poems, namely “La guitarra”, “Las seis cuerdas” and “Clamor” (1931 [1921]) and their Polish translations by Jacek Lyszczyzna (2019). In line with Pieciul-Karimińska (2007), I believe that studying the representations of universal phenomena in translation may provide us with a deeper understanding of linguistic conceptualisations of the world. This is why, I plan to reconstruct the linguistic views of death revealed in both source and target texts and compare them to establish the similarities and differences between the Spanish and Polish conceptualisation of the phenomenon. Firstly, I will present the LWV-oriented approach to translation studies (Gicala 2018) and introduce the key notions of <i>cante jondo</i>. Furthermore, I will reconstruct the linguistic view of death in Lorca’s poems and their translations using both linguistic and textual data (Bartmiński 1996). A comparison of the Spanish and Polish vision of death will not only shed light on the concept at issue, but also allow for drawing more general conclusions on the role of translation studies in intercultural communication.</p>	<p>W niniejszym wystąpieniu pragnę skupić się na językowym obrazie śmierci -punkcie wspólnym poezji Lorki i muzyki flamenco- w trzech wierszach: “La guitarra”, “Las seis cuerdas” oraz “Clamor” (1931 [1921]) i ich polskich tłumaczeniach autorstwa Jacka Lyszczyzny (2019). Zgodnie z Pieciul-Karimińską (2007) zakładam, że badanie przekładu pozwala na pozyskanie nowej wiedzy o językowej conceptualizacji świata. W związku z tym zamierzam zrekonstruować językowy obraz śmierci obecny w tekście wyjściowym i docelowym oraz porównać oba obrazy w celu zidentyfikowania podobieństw i różnic w polskiej i hiszpańskiej conceptualizacji śmierci.</p> <p>W pierwszym kroku zaprezentuję model tłumaczenia oparty na koncepcji językowego obrazu świata (Gicala 2018) oraz wyjaśnię kluczowe założenia <i>cante jondo</i> (pieśni głębokiej). Następnie zrekonstruję językowe obrazy śmierci w wybranych tekstach przy użyciu metodologii system-ankieta-tekst (Bartmiński 1996). Wyniki badania zostaną zaprezentowane w postaci definicji kognitywnej śmierci.</p>
<p>Panel 17 – Language and Media</p>		
<p>1 Delia Chiaro, Forli, Italy</p>	<p>Mirror, mirror on the keyboard, Who is the ugliest of them all? Expressing hate through humour</p> <p>Humour is a positive term that should conjure up smiling, laughter and wellbeing. Yet the word, and the concept itself, also has a darker side. Punching down and ridiculing through humour is a way of attacking the other, verbally or by other means, by drawing on our opponent’s faults and/or less palatable features. Hate speech itself is often couched in humour. My talk will explore the enactment of superiority theory through political humour that attacks adversaries by turning their (physical) liabilities into comic material.</p>	<p>Lustreczko na klawiaturze powiedz przecie, kto jest najbrzydszy na świecie? Wyrażanie nienawiści poprzez humor</p> <p>Humor to pozytywne określenie, które powinno wywoływać uśmiech, śmiech i dobre samopoczucie. Jednak słowo i sama koncepcja mają również ciemniejszą stronę. Uderzenie i ośmieszenie poprzez humor to sposób na zaatakowanie kogoś, werbalnie lub w inny sposób, poprzez czerpanie z jego błędów bądź mniej przyjemnych cech naszego przeciwnika. Sama mowa nienawiści jest często sformułowana w sposób humorystyczny. Moje wystąpienie pokaże, jak teoria wyższości realizuje się poprzez humor polityczny, który atakuje przeciwników, zamieniając ich (fizyczne) niedoskonałości w materiał komiksowy.</p>
<p>2 Małgorzata Sokół, Szczecin, Poland</p>	<p>“If everyone together as a world can just try a couple of things a day...”: Interdiscursive identity construction of eco-YouTubers</p> <p>This paper investigates how adolescent vloggers interdiscursively negotiate their identity in YouTube tutorials promoting an eco-friendly, sustainable lifestyle. YouTube offers a potentially powerful, informal environment for civic engagement, giving young, non-expert people an opportunity to “participate fully as networked citizens and self-actualized individuals” (Lange 2014: 9). Drawing on the resources of Multimodal Critical Discourse Analysis and Ecolinguistics (Stibbe 2015), this paper will investigate the interdiscursive strategies that eco-vloggers use to construct their identity of engaged and conscious consumers. The data come from the lifestyle channels on YouTube, in which promotion of an eco-friendly lifestyle intersects with such related topics as veganism, zero-waste living, and animal welfare. The aim of qualitative analysis of the videos and comment threads will be to explore and illustrate the interplay of cross-generic conventions that adolescent YouTubers and their subscribers use to manage their amateur expertise, and to construct the new stories of consumerism and ecological activism.</p>	<p>„Gdyby wszyscy razem na świecie mogli po prostu spróbować kilku rzeczy dziennie...”: Interdyskursywne konstruowanie tożsamości przez eko-Youtuber’ów</p> <p>YouTube jest potencjalnie wpływowym, nieformalnym środowiskiem, w którym młodzi użytkownicy mediów społecznościowych wyrażają swoje obywatelskie zaangażowanie (Lange 2014). Wykorzystując podejścia Krytycznej Multimodalnej Analizy Dyskursu (Ledin & Machin 2018) i Ekolingwistyki (Stibbe 2015), omawiam w referacie strategię interdyskursywną, jakich używają młodzi eko-YouTuberzy w celu budowania tożsamości zaangażowanych i świadomych konsumentów. Materiał badawczy stanowią lifestylowe filmiki na YouTube, w których promocja ekologicznego, zrównoważonego stylu życia przeplata się z takimi tematami, jak weganizm, zero waste, minimalizm, czy prawa zwierząt. Celem jakościowej analizy filmików wraz z komentarzami jest zbadanie i zilustrowanie powiązań międzygatunkowych obecnych w wypowiedziach eko-YouTuber’ów i ich subskrybentów. Młodzi użytkownicy YouTube’a z powodzeniem wykorzystują różnorodne strategię interdyskursywną konstruując amatorską wiedzę specjalistyczną, a tym samym nowe narracje (Stibbe 2015) konsumpcjonizmu i aktywizmu ekologicznego.</p>